

Vliv jednoho člověka na druhého

Děkuji, bratře Neville. Pán ti žehnej.

¹ Dobrý večer, přátelé, jsem rád, že mohu být znovu dnes večer přítomen v modlitebně a mohu mluvit o našem Pánu a Spasiteli, do kterého jsme doufám, všichni zamilovaní, jinak bychom neseděli zde, v této rozpálené budově, natlačeni takovým způsobem, jak to dnes večer vidíme, pokud bychom Jej nemilovali. Neboť to je účel toho, že jsme zde, totiž vyjádřit, že Jej milujeme. A jsme — jsme pohnuti v očekávání, když pomyslíme na to, že On přichází. Když vidíme znamení, která se ukazují v souvislosti s Jeho druhým příchodem, toužebně vyhlížíme po té hodině, kdy Jej spatříme.

² Od té doby, co jsem tu byl před týdnem v neděli, několik lidí odešlo na setkání s Ním. Jedna z nich byla paní Fordová, paní Lévi Fordová. Bylo jí osmdesát let, vzácná žena. Její muž zemřel už před časem. Byl veteránem ze Španělsko-americké války. A v příběhu mého života jsem se zmínil o jejím synovi. To je ten, který měl pro mě nechat ten oblek, víte, poté když jej obnosil, ten — ten oblek, myslím si, že to byl chlapecký, skautský oblek. A on... Když jsem si šel pro ten jeden kus, zůstala tam z toho už jenom jedna nohavice.

³ Možná, že je Lloyd dnes večer tady, ten chlapec. Onehdy jsem sloužil na pohřbu jeho maminky. A on mne požádal, řekl: „Billy, přál bych si, abys promluvil o něčem, co bude důkazem, že moje maminka znovu vstane.“ A Pán mi dal vhodné poselství, přesně, jasně... Když Bible, příroda, vše, co stvořil, Bůh o tom mluví, ona znovu povstane. Kdo — kdo může tedy proti tomu něco namítat? Řekl to Bůh, prokázal to ve své přírodě, prokázal to ve svém Slově, prokázal to jejím životem a vším ostatním, a ona vstane, uvidíte. Není jiná možnost, není tu nic... Nebe a země mohou selhat, ale toto nezklame. Ona znovu povstane.

⁴ A potom, především, můj bývalý manažer, pan Baxter (mnozí z vás si jej jistě pamatují; on promlouval i z tohoto pódia), jeho manželka náhle zemřela na srdeční záchvat. A on je z toho zdrcen, je velice smutný; a důvěřuji — doufám, že když se budete modlit, vzpomeňte si ve svých modlitbách na pana Baxtera, protože on je jedním z našich bratří. A on bydlí ve Vancouveru v Britské Kolumbii. A nebyl u mne už mnoho let. A slyšel jsem, že jeho manželka se nervově zhroutila a potom náhle dostala srdeční záchvat, a bylo po ní. A neznáme čas, kdy můžeme být zavoláni. A když to — On zavolá,

musíme být připraveni. A to je důvod, proč jsme zde dnes večer.

⁵ Byl jsem ve studovně — spíše v kanceláři a mluvil jsem s panem Moorem. On mně přesvědčoval... Měl jsem... Chtěl jsem se (tomu tam) vyhnout (v den) Díkůvzdání; v Den díkůvzdání jsem chtěl mít shromáždění zde a potom jet do Shreveportu. Protože by to nebylo snadné zvládnout to. Nakonec řekl: „Dobrá, pokud jsi — máš nyní tři shromáždění a později chceš mít těch sedm pečetí, potom bys mohl pro nás obětovat alespoň ten jeden den.“ Tak mu konec konců obětujeme tento pátek, sobotu a neděli. A tak jsem mu tedy slíbil čtvrtek, pátek, sobotu a neděli. A to bude... Letnicím bude v Den díkůvzdání v Luisianě padesát let. Duch Svatý padl před padesáti lety v Luisianě.

⁶ Nu, zítra ráno budeme trochu natlačeni, jelikož budou přítomni všichni, kteří nemají nedělní školu... Vidím zde našeho vzácného bratra Dona Ruddella a vím, že má zítra ráno nedělní školu. A možná, že tu jsou i jiní kazatelé ze sousedních obcí, kteří mají rovněž nedělní školu. Nuže, chceme, abyste se zúčastnili vaší nedělní školy, pokud takovou máte. Ale pokud nedělní školu nemáte a chcete být s námi, chtěl bych ráno promluvit a přinést tabuli a kázat na téma *Plné postavy dokonalého muže* a nakreslit to na tabuli a ukázat Boží požadavky a jak se můžeme dostat do této postavy dokonalého muže před Bohem.

⁷ A zítra večer, bude-li vůle Páně, chci kázat na téma *Můj vůdce*. A tak, jestli někteří z vás jsou z jiného města... Chceme tyto bohoslužby začít brzy... Ještě jsem o tom s pastorem nemluvil, ale přál bych si, abyste zahájili nedělní školu brzy ráno. A zítřejší večerní pobožnost, možná, pokud možno, začne o půl sedmé nebo asi tak nějak. A lidé budou mít příležitost, jestliže budou chtít zůstat... Ukončíme možná kolem půl deváté a potom někteří z nich...

⁸ Dnes jsem se setkal s paní, která sem jela tři nebo čtyři, kolem... Řekla, že když skončíme v osm nebo o půl deváté, bude doma o půl třetí nebo ve tři hodiny ráno, když její muž jde do práce... A tak se tu každopádně nebudeme flákat, abychom — abychom přišli do modlitebny brzy. A nemáme... Víte, my kolem toho neděláme žádné formality; Bůh je bez formalit, víte, Bible... A tak doufáme, že jste všichni zde a — všichni, kteří tu jen mohou být.

⁹ Nuže, pokud máte vlastní bohoslužby, pamatujte, to je mezidenominační modlitebna, kde lidé... přicházejí. A většinu posluchačstva tvoří lidé z jiných měst.

¹⁰ Nu, pokud se tu náhodně objeví někdo přespolní, chci vám něco

říct. Zrovna jsem přišel na pódium a nevidím — nenapočítal jsem ani deset lidí, které znám. Kolik lidí zde přítomných je z jiného města než Jeffersonville, pozvedněte svoji ruku. Vidíte, devadesát devět procent. Vidíte, vidíte? To jsou prostě přátelé. Kolik z vás bydlí ve vzdálenosti přes sto mil, pozvedněte vaše ruce. Těch je zde na padesát procent, z větší vzdálenosti než sto mil. Kolik z vás je ze vzdálenosti větší než tři sta mil, pozvedněte své ruce. Ze vzdálenosti tři sta mil, pozvedněte své ruce. Podívejte! Čtyři sta mil daleko, pozvedněte své ruce. Pohledte! Pět set mil daleko, zvedněte své ruce. Podívejte, více než třetina shromáždění z větší vzdálenosti než pět set mil! Vidíte, to jsou prostě přátelé, kteří se shromažďují zeširoka... abychom zde byli. A tak jsme za vás vděční a jsme tu proto, abychom vám pomohli. Jsme tu kvůli tomu, abychom udělali pro vás všechno, co je v našich silách.

11 A tak, zrovna jsem tam vzadu četl nějaký dopis, který mi dal do ruky můj syn, od nějaké paní, ve kterém píše, že to bude její pětatřicátá cesta a že doufá, že se budeme za ni modlit. Pětatřicetkrát cestovala na vzdálenost čtyři sta mil, třicet pět cest.

12 A pamatujte, je zde asi šest set a více lidí, kteří očekávají... jsou na seznamu z celého světa v očekávání na rozhovor. Vidíte... je to poněkud složité. Kdybychom brali zřetel pouze na to, co je zde, pak toho není tak moc. Doslechli jsme se, že... vidíte, to je světová záležitost. A tak jsme...

13 Rád bych věděl, zda je tu dnes večer v budově ta paní, která (pětatřicátá cesta), která napsala ten dopis, že tu dnes bude? Byla tu třicet pětkrát kvůli tomu, aniž bychom se za ni modlili. Myslím si, že zde v budově není, možná se sem vůbec nedostala. Ale četl jsem její dopis tam vzadu.

Nuže, vždy jsem se pokoušel, když jsem sem přicházel... když jsem v... mluvit o něčem nejen, abych mluvil nebo, aby se to lidem líbilo... Pokoušel jsem se mluvit o něčem, co by se líbilo Bohu a pomohlo lidem (vidíte?), pomohlo, abychom všichni, nehledě na církev, ke které patříme, denominaci, aby vám bylo pomoheno, abyste mohli mít těsnější obecenství s Bohem. A to je účel toho, proč jsme zde: těsnější obecenství s Bohem.

14 A když se podíváme, jak pozdní je den, a blíží se příchod Páně... Dnes jsem řekl manželce: „Jestliže se nedostanu někde do nějakého probuzení, pak zahynu; prostě to nevydržím. Já... něco prostě ve mně hoří.“

15 Ó! Zrovna proběhla celá série shromáždění, kterou navštívily tisíce lidí. Nezáleží na tom, jestli jste měli dva nebo tři milióny lidí, pokud zde není probuzení; v Kentucky jsme tomu byli zvyklí říkat *prodloužené shromáždění*. Víte, všichni chodíme do takzvaného prodlouženého shromáždění. A my si přejeme probuzení, kde Duch Páně působí nad lidmi a lidé jsou zachráněni a děje se a uskutečňuje se něco pro království Boží.

16 A nyní, během modlitební bohoslužby, obvykle... Můžete vidět, proč zde nemůžeme udržet modlitební řadu. Vidíte, je tu taková tlačnice, že to není možné udělat. Vidíte? Ale obvykle v modlitební radě jsou lidé, kteří jsou — přicházejí a skutečně nalézají Pána. A shledáváme, že Pán Ježíš se vůbec nezměnil. To čím byl, je dnes a bude navždy. A Bible říká v epistoletě k Židům 13:8, že On je tentýž včera, dnes i na věky. A ve shromážděních lidí, kteří Ho přicházeli poslouchat v oněch dnech, oni možná nepřicházeli ani do modlitební rady; ale měli víru a věřili. A náš Pán se obrátil, když se Ho dotýkala jejich víra, On se k nim obracel a říkal lidem, že není něco v pořádku, a aby mohli být uzdraveni, musí jít a dát některé věci do pořádku, a tak dále...

17 Víme, jak to bylo s ženou u studny, s ženou, která měla krvácení, a, och, taková spousta... slepý Bartimeus, jejichž víra se Ho dotkla. A dnes večer, On je stále Veleknězem našeho vyznání a je stejně tak veliký. Nu, musíme dovolit se stát Jeho služebníky. On je Vinný kmen, Pramen života. My jsme ratolestmi, které přijímají tento život. A větve přinášejí ovoce, nikoliv kmen. A tak Kristus, působí skrze Svou církev, a jestliže se Mu můžeme oddat takovým způsobem, že Duch Svatý díky naší víře v Krista, může mít nad námi svrchovanou kontrolu, On bude konat tu stejnou věc, neboť to je Kristus.

18 A pokud jste u nás příchozími a máte... Nu, obvykle zdejší lidé... v modlitebně... Náš zdejší pastor se modlí za nemocné prakticky každý večer. A tak se bude za tebe modlit náš vzácný a milovaný pastor, bratr Neville, muž, jehož modlitbu Bůh vyslýchává, bratr Orman Neville. A bratr Don Ruddell a ti další bratři, kteří se modlí za nemocné... A bratr Jackson, tuším, že zde někde je, on je z druhého sesterského sboru, z Howardova parku.

19 A pro tentokrát, když je tu taková tlačnice, jestliže jen věříte Bohu... ať je vaše potřeba jakákoliv... A jste-li příchozími a já vás neznám, jen prostě Boha a uvidíte, jestli On není tentýž včera, dnes i navěky. Uvidíte, jestli nepromluví právě... On vás zná; ví, co vás trápí,

musíte jen... věřit Jemu. A potom, On vás použije jakožto jeden nástroj a mne, jako druhý. Ježíš u svatého Jana 14:7 řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Nuže, to znamená poddajný nástroj.

²⁰ Nuže, zítra budeme vyučovat o tom, jak se stát touto nádobou, kterou Bůh, Duch Svátý... bude působit skrze tebe. A tak... vidíte, On byl... Bůh byl v ohnivém sloupu, potom byl — přebýval ve Svém Synu, Kristu Ježíši; nyní On je ve své církvi. Jednou Ho nazývali Otcem, potom Synem a teď Duchem Svátým. To je Bůh, který promítá sám Sebe tomuto světu. Jedinou cestou, jak se mohl dostat do této církve, bylo, že prvně musel za tuto církev zemřít, aby ji posvětil, aby mohl takto promítnout sám Sebe skrze Svoji církev. Potom u svatého Jana řekl: „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti,“ (vidíte?) a pouze větev nese ovoce. Pán vám žehnej.

²¹ A nyní, předtím než... pro naši večerní lekci... nechci vás držet dlouho, protože tu vidím stojící lidi a někdo uvolní své místo, a jiný se posadí, a tak dále. Snažíme se dostat povolení, abychom mohli mít více místa k sezení, pro tři až čtyři sta lidí, ale město to zřejmě zdržuje, protože nemáme vhodné parkoviště. Dostaneme povolení z Indianapolis a pak město... musíme mít parkoviště. Ó, i když tu vznikne místo jen pro čtyři lidi, musíme tam mít dostatečný prostor pro každé jedno auto. A pozemek pro parkoviště patří městu, a tak vidíte, oni... Jsme — naše modlitebna je zde pouze jednu stopu od městské dopravní linky. A ve skutečnosti, důvod, proč je zde postavena cesta... Poněvadž, někteří z vás mladých to nepochopí, ale to byl kdysi rybník. A pamatuji si, když jsem byl chlapcem, jezdili jsme kolem toho a museli jsme jet oklikou po poli, a projet okolo toho rybníka. Tu cestu postavili přesně kolem cesty — kolem rybníka.

²² A já jsem zde tento pozemek koupil. Modlil jsem se tady, na tomto místě a Pán mi řekl, abych to koupil, myslím, že to bylo asi před třiceti lety nebo dvaatřiceti, asi něco kolem toho. Právě na tomto bažinatém terénu, porostlém bolševníkem, sahajícím nad mou hlavu... a tento pozemek jsem koupil za sto šedesát dolarů, tento kout — kout právě zde, a postavil jsem modlitebnu.

²³ Nu, Pán vám žehnej. Chci (pokud lze toto téma nazvat, po dobu několika...), přečíst nějaký kontext z poznámek; dnes večer chci promluvit k obecnstvu na téma *Vliv jednoho člověka na druhého*. A předtím než promluvíme, nebo budeme číst Slovo, skloňme naše hlavy a promluvíme k Autoru tohoto Slova.

24 A teď, s vašimi skloněnými hlavami a našimi srdci... rovněž v Jeho svaté uctivosti, rád bych věděl, jestli zde jsou dnes večer nějaké prosby, které hoří ve vašich srdcích. Ať oni dnes večer pozvednou své ruce k Bohu a řeknou ve své modlitbě: „Pane Ježíši, jsem v nouzi. Promluv ke mně dnes večer. Uzdrav mne. Postarej se o mé finanční potřeby,“ ať to je cokoliv. On se stará o všechny naše potřeby. Bůh vám žehnej. Asi devadesát procent shromáždění.

25 Náš Nebeský Otče, přicházíme k Tobě. A až opustíme tento hliněný příbytek, ve kterém bydlíme, tuto malou loď, která pluje chmurným, širým oceánem života, vírou se upíráme výše než je Mars, Jupiter, Venuše, Měsíc, hvězdy, Mléčná dráha, a směřujeme vírou k trůnu Otce. A vzhlížíme k tomu, jenž tam sedí, k Jeho probitým rukám a nohám; necht' se Krev teď přimlouvá, zatímco skládáme naše dary na zlatém oltáři vůkol Jeho trůnu.

26 Předně Ti chceme poděkovat za Ježíše, který všechny tyto věci umožnil skrze víru, to, zač chceme prosit. Ty jsi viděl tyto ruce, Ty jsi věděl, co se děje v srdcích těchto lidí. Pokládám svou víru, Pane, jakožto oběť na zlatém Božím oltáři, kde denně hoří kadidlo. Prosím, abys vyslyšel jejich modlitby, Otče. Dej jim touhu jejich srdcí.

27 A nyní, zatímco jsme se dnes večer shromáždili, Pane, kvůli těmto třem shromážděním, nacházíme se dnes večer v této horkem rozpálené budově, kvůli jedinému účelu, totiž, abychom mohli těsněji následovat Tebe. S vědomím, co dělat... Pane, co činit... Jak bylo řečeno prorokem: „Ti, kteří očekávají na Pána, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice. Běží, avšak neumdlévají; chodí a neustávají.“ Pane, pouč nás, jak očekávat poté, co jsme prosili a... měli víru a věděli, že jsi nás vyslyšel a ve Svém určeném čase pošleš odpověď přímo sem, po nebeském schodišti z nebeských chodeb, rovnou do naší duše. A my přijmeme to, zač prosíme, protože tomu věříme.

28 Posvěť naše uši ke slyšení a naše srdce k přijmutí; a dej, až se skončí bohoslužby, necht' bychom řekli jako tito, kteří přišli z Emauz: „Zdali naše srdce v nás nehořelo, když k nám cestou mluvil.“ Neboť prosíme o to v Jeho jménu. Amen.

29 Dnes večer chci přečíst odstavec Písma, který najdeme v knize Izaiáše. Vezměte si určitě s sebou papír, chci totiž... Chystám se vzít s sebou obrázek a připevnit ho na tabuli, abych vám mohl tuto lekci nakreslit. Pokud jen možno, chci, abyste si to přinesli, protože to budete moci studovat, až se vrátíte domů.

³⁰ Izaiáš 6. kapitola, přál bych si přečíst několik veršů z této kapitoly, a tak nastínit kontext pro dnešní večer.

Léta, kteréhož umřel král Uziáš, viděl jsem Pána sedícího na trůnu vysokém a vyzdviženém a podolek jeho naplňoval chrám.

Serafínové stáli nad ním. Šest křídel měl každý z nich: dvěma zakrýval tvář svou, a dvěma přikrýval nohy své, a dvěma létal.

A volal jeden k druhému, říkáje: Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů, plná jest všecka země slávy jeho.

A pohnuly se podvoje veřejí od hlasu volajícího, a dům plný byl dýmu.

I řekl jsem: Běda mně, jižť zahynu, proto že jsem člověk poškrvněné rty maje, k tomu u prostřed lidu rty poškrvněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.

I přiletěl ke mně jeden z serafínů, maje v ruce své uhel řeřavý, kleštěmi vzatý z oltáře,

A dotekl se úst mých, a řekl: Aj hle, dotekl se uhel tento úst tvých; nebo odešla nepravost tvá, a hřích tvůj shlazen jest.

Potom slyšel jsem hlas Pána řkoucícího: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj já, pošli mne.

³¹ To je poněkud předsevzetí, když pomyslíme, co to bude znamenat, když budeme studovat vidění Izaiáše. To je... Vždy jsem měl Izaiáše rád. On byl jedním z největších proroků. Izaiáš napsal celou Bibli. V Bibli je šedesát šest knih a Izaiáš napsal šedesát šest kapitol. Začíná na počátku stvoření; uprostřed knihy přináší Nový zákon a Jana Křtitele; a v 56. a 60. kapitole končí ve velikém Miléniu: od 1. Mojžíšova k Novému zákonu až do Zjevení. Izaiáš byl velikým mužem. Nakonec zemřel jako mučedník, když ho odsoudili k smrti.

³² Každý Duchem naplněný muž v Bibli zemřel, nebo byl pronásledován federální vládou. Každý, na kterého můžete jen pomyslet: Mojžíš, hebrejští mládenci a Daniel a Izaiáš. Izaiáš byl řezán pilou. A potom Jan Křtitel, každý z apoštolů, sám Ježíš, všichni zemřeli trestem smrti nebo byli potrestáni federální vládou. A v souladu s tím,

jak se tyto věci hromadí, bude v blízké budoucnosti k těmto svědectvím přidáno ještě více. Vidíte? A jestliže kdy byla doba, abychom k sobě přilnuli, je to právě teď.

³³ Tuším, že jste slyšeli o těch shromážděních, která se konají v Římě, a máme — oni tam prožívají nádhernou dobu. Oni se tam připravují začít probuzení. Bude to celosvětové probuzení, jistě.

³⁴ Zpět k tématu (k tomu se dostaneme během sedmi pečetí) — k tématu o ovlivňování.

Král Uziáš byl pastýřem. Byl vychován... rád přebýval pod širým nebem. Vládl v době proroctví Izaiáše. Izaiáš se učil od — od jiného z velkých proroků. Tuším, že to byl Zachariáš, skrze kterého se Izajášovi dostalo poučení, který byl prorokem, když se na scéně ukázal Izaiáš. A Izaiáš byl povolán a byl prorokem. Proroci nejsou učiněni lidmi; proroci se narodí jako proroci.

³⁵ Nuže, je dar proroctví, který přichází do církve, tito lidé prorokují. Mnohý úd Kristova těla to může dělat, to se děje pod inspirací. Ale prorok je dosazen do církve Bohem, je předurčený k tomuto daru, aby byl prorokem — nebo k daru, aby byl prorokem, nikoliv (*pouze*) prorokujícím.

³⁶ Nuže, tedy shledáváme, že tento mladý muž se ujal trůnu. Jestliže to chcete doložit nějakým místem Písma, je to v 2. Paralipomenon, 26. kapitola. Tam si můžete přečíst, že král Uziáš po smrti svého otce A-m-a-z-i-á-š-e, Amaziáše — po jeho smrti a ten byl spravedlivým mužem, a odvrátil se od Pána, a byl zavražděn svým vlastním lidem — Uzikiáš se ujal jeho — vlastně Uziáš, se ujal jeho místa jakožto král. A byl dosazen na trůn a byl pomazán ve věku šestnácti let, jako jinoch, ale byl z královského rodu, ač byl pouze mladíkem. A vedlo se mu dobře. Bible nám říká, že měl zbožného otce a zbožnou matku, a nemohl být ani něčím jiným, jestliže měl nad sebou takový vliv, aby byl dobrým chlapcem, neboť toto bylo před něj neustále předkládáno.

³⁷ Víte co si myslím? Všichni mají svůj názor. Ale jeden z největších, podle mého názoru, největších prezidentů, které jsme kdy měli v tomto národě, byl Abraham Lincoln. Nikoliv proto, že byl republikán, ale proto, že byl tím, čím byl, zbožným mužem. A byl vychován — aby sloužil Bohu. A on řekl: „Je-li tu něco, co bych mohl pochválit,“ řekl, „nebo čím byl ovlivněn můj život, pak to byla zbožná maminka, která mne učila se modlit a poznat Ježíše, jakožto svého

Spasitele.“

38 Ó, vaše rodina je tím, čím jste vy. Vychováváte své děti v určitém prostředí; ono má devadesát osm procent větší šanci jít správnou cestou než by mělo v případě, kdybyste je vedli nesprávnou cestou. „Vychovej dítě, jak se sluší a když ono dospěje, pak od toho neodstoupí.“ Správná výchova, poučujte své děti, aby jednaly správně: aby byly čestné, aby byly poctivé a slušné, dokonce když jsou ve škole.

39 Nuže, mnohokrát mají děti sklon k opisování jeden od druhého a — a snaží se vyžehlit svou pověst ve škole. Ale víte, myslím si, že když to uděláte sami, potom si budete cenit toho kusu papíru s dobrou známkou.

40 Víte, jestli očekáváte, že zítra budete mít zkoušky, místo toho, abyste někde běhali celou noc a potom ráno uvažovali: „Dobrá, posadím se vedle toho-a-toho; on je chytrý; opíšu od něj,“ jestliže byste však právě předtím než otec vzdá díky za snídani u stolu, kdybyste pouze řekli: „Tati, pamatuj dnes na mne, mám zkoušku z chemie“ nebo z něčeho jiného. Potom, až se budete modlit, otec řekne: „Bože, požehnej Jana, Marii, dnes při jejich zkouškách.“ Říkám vám, bude to hotový obrat štěstěny.

41 Pamatujte si, můžeme mít, co si přejeme, pokud tomu ve víře důvěřujeme. Ježíš řekl: „Všechno je možné těm, kteří věří. Nemáte, neboť neprosíte a neprosíte, protože nevěříte.“ On řekl: „Proste o hojnost, aby vaše radost mohla být úplná.“ To se mi líbí.

42 Naše správné vyučování: Mluv, co je správné; dělej, co je správné; mysl na to, co je správné; vždy uvažuj o tom, co je správné. Mám takové malé heslo:

*Jednej správně, to je tvoje povinnost vůči Bohu.
Uvažuj správně, to je tvoje povinnost vůči sobě;
a potom jistě dopadneš dobře.*

43 Nemůžeš jít na východ a západ současně, stejně tak nemůžeš jít současně správně a špatně. Nezáleží na tom, nakolik si myslíš, že jdeš jiným směrem, pokud nejdeš rovnou na západ... Nejdeš na východ, pokud jdeš na západ.

44 A tak ten mladý král byl ovlivněn svým otcem, už když byl mladým člověkem, a vyučoval Izrael nařízením Božím. A tu najednou ve svých posledních dnech se odvrátil a vyučoval proti Bohu. A jeho

vlastní lid... Byl zavražděn svým vlastním lidem. Vypadá to tak, že to mělo být velkým napomenutím pro Uziáš. Ale shledáváme, že Uziáš se ujal trůnu a začal jít přesně ve šlépějích svého otce a přiváděl věci Boží, přiváděl Izrael zpět ke službě Bohu. A to jej posilňovalo.

⁴⁵ A chci být vždy vděčný za jeho mladá léta, neboť nedělal žádnou politiku. I když politika se mohla proti němu obracet, přece setrval na linii Boží. A to vzrušovalo toho malého mladého proroka natolik, že se stal hrdinou. On byl příkladem pro proroka Izaiáš.

⁴⁶ A Izaiáš šel do zámku a přebýval s ním v královském paláci. On jej pozval; měl Izaiáš rád. Izaiáš byl rovněž mladý a — a on... Byli kamarádi. A když tento král... a když tam přišel a oni — někteří z politiků přišli a řekli: „Musíme udělat *to-a-to*,“ král Uziáš nejdříve hledal Pána. „Pane, je to Tvá vůle, abychom udělali *to-a-to*?“ Dej nám Bože, takové prezidenty a nejen to, dej nám takové kazatele. „Hleďte nejprve království Boží a jeho spravedlnost, a to vše vám bude přidáno.“

⁴⁷ To musel být veliký vliv, protože Izaiáš ho miloval, poněvadž viděl, že byl znamenitým mužem a on — on stál pevně a neochvějně při Bohu. A víte, pokaždé v naší době, ve které žijeme, ve věcech, které děláme, pamatujte, veřejnost se nedívá pouze na pastora, totiž jak vypadá, jak žije, oni se rovněž dívají na laiky.

⁴⁸ Ó, to je špatné, když pomyslíme o církvi. Jestliže někdy pastor patří k jisté organizaci nebo klanu a tato organizace ho posílá do jisté církve a někdy ruce tohoto pastora jsou svázány touto organizací. A ten malý chlapík chce sloužit Pánu a myslí si — byl poučen, že jediná možná cesta, jak to udělat je; když slouží své organizaci. A když se postaví a bude kázat to, co říká Slovo, církev ho při volbách odmítne; a on se bude bát, že nebude mít příležitost kázat Evangelium.

⁴⁹ Ale, ó, dnes potřebujeme mít za kazatelnou muže, jako byl Uziáš. Nezáleží na politice jeho církve nebo nějaké jiné politice; on se řídil Boží rukou do konce. Očekával, dokud nenašel TAK PRAVÍ PÁN, potom to vykonal.

Malý... ten malý prorok (mladý chlapík, asi stejně starý jako on) byl s ním spolu v chrámě, chodili tam společně a modlili se, není o tom pochyb, a vyprošovali si Pánovu vůli, a potom to srovnávali se zákony v Bibli. A potom, pokud to souhlasilo, Uziáš to vykonal; pokud to nesouhlasilo, postavil se k tomu odmítavě. Bože, dej nám více takových lidí! A to vzrušovalo Izaiáš, protože on se narodil prorokem.

⁵⁰ A Uziáš se stal pro Izaiáše hrdinou. Vidíte, on byl... Pro svůj — svůj postoj pro Boha se stal hrdinou v očích tohoto spravedlivého. A možná tam nebylo mnoho spravedlivých. Vidíte? Ale my chceme jednat tak, aby Bůh mohl brát náš život do úvahy. Někdo vás pozoruje.

⁵¹ Jednou jsem šel někoho navštívit. Někde v sousedství měli... Veliká denominační církev tam konala velikou rokenrolovou party a tancovali do jedné hodiny v noci. A posmívali se jednomu, co chodívá do modlitebny, a říkali, že jsou náboženští fanatici, ti kteří tam chodí, poněvadž nemáme denominaci. A ó, to mi poskytlo příležitost. Nedovedete si ani představit, co se stalo. Ale ta hlavní věc... Nu, tito lidé... Není pochyb o tom, že ta mladá dáma, která utrousila tuto poznámku, kdyby ona jen znala pravdu...

⁵² Před několika týdny jsem byl v horách. A cestou zpět, když jsem se vracel domů, vraceli jsme se zpět (s rodinou) po krátkém odpočinku s tím, že se tam chystáme příští týden znovu, bude-li vůle Páně. A tak když jsme tam byli, měl jsem jednou v noci vidění. A byla to milá pěkná mladá žena, která utíkala; držela ruku takto a umírala následkem srdečního záchvatu, nádherná žena. A padla a zemřela. A anděl Páně řekl: „Když se o tom dozvíš, pamatuj, budou vyprávět, že spáchala sebevraždu, ale ona zemřela na srdeční záchvat. A jsou téměř 4 hodiny, a tak řekni ve 4,“ a potom mne opustil.

⁵³ Já jsem však nezbudil svou rodinu v tomto malém kovbojském kempu (či ubytovně pro kovboje, odkud chodí dohlížet na dobytek), nechal jsem je klidně spát do rána. A potom, příští ráno jsem se o tom zmínil a řekl jsem: „Nějaká mladá, velice atraktivní žena, zemře na srdeční záchvat.“ A cestou, asi dva dny potom, to hlásili v rádiu, že slečna... nemohu si vzpomenout její jméno. Monroe, paní Monroe. Myslím si, že to byl její pseudonym, na tom nezáleží; jmenovala se jinak. A ona zemřela a lidé říkali, že spáchala sebevraždu.

⁵⁴ Nuže, vůbec nezáleží na tom, kolikrát to opakují; oni stále budou trvat na svém, že spáchala sebevraždu. Ale to dítě to neudělalo; ono zemřelo následkem srdečního záchvatu! A pokud jste pozorní, ona natáhla svoji ruku a pokoušela se vzít telefon — telefon do ruky. Ale měla srdeční záchvat. Říkali, že tam měla prášky na spaní; ty používala celé měsíce (vidíte?) nebo déle, z lahvičky. Zemřela následkem srdečního záchvatu a zemřela asi čtyři nebo pět vteřin před čtvrtou hodinou, přesně.

⁵⁵ A četl jsem její příběh v časopise, jak ona... Byla nemanželským dítětem; a musela mýt tolik nádobi; a její maminka byla v ústavu pro

choromyslné; a ona toužila (byla, tuším ženou, která měla nejhezčí tělo na světě) — ale toužila po něčem, co nelze dostat za peníze. Myslel jsem si: „Ó, kéž bych se s ní mohl setkat! Víím, co potřebovala!“ Je to tak.

⁵⁶ Možná členové církví, slavní, znamenití — proslulý Hollywood, kde jsou různé dekorace s falešným pozlátkem... Ale oni viděli tyto lidi... Mohla pozorovat, že nežili jinak než ona. K tomu je zapotřebí vliv! K tomu je zapotřebí moc Kristova zmrtvýchvstání uprostřed lidí, aby viděli, že Kristus není pouhou sochou visící v nějaké budově, nýbrž je živou Bytostí ve formě Ducha Svatého, žijící v mužích a ženách, přinášející pokoj a spokojenost a štěstí. Ó, kéž bychom se mohli dostat k této mladé dámě, předtím než opustila tento svět.

⁵⁷ Nuže, vliv. Shledáváme, že — že Uziášův život ovlivnil onoho proroka do takové míry, že Ukiáš, spíše Uziáš, postavil hradby a stal se mocným a dobyl zpět od Filištínů zemi a vlastnictví, které jim patřilo, a tak dále, dokud jeho sláva nedošla až do Egypta. A mohu vám říci, ze všech kronik králů žádná jiná nebyla tak proslulá, kromě Šalomounovy, jako ta Uziášova. Proč? Protože on nastolil určitý vzor. Přidržel se Boha, nehledě na to, co si mysleli jeho lidé, co si kdokoliv jiný o tom myslel, jak se jej snažili ovlivnit jeho politici. On stál úzce spjat s Bohem a Bůh mu to žehnal. Byla to pro tohoto mladého proroka velká pomoc.

⁵⁸ Hle, jak Bůh žehná člověka, který je věrný Božímu Slovu. Nu, možná nebude moc populární, ale bude požehnaný. A nyní, lidé si musí zvolit, zda budou chtít jednat jako ti ostatní nebo zda si budou přát být požehnáni Bohem. Nu, můžete prostě provést vlastní volbu. Budete-li žít, jako ti ostatní, budete požehnáni jimi; ale jestliže svou touhu obrátíte — veškerou svoji touhu k Bohu, budete požehnáni Bohem. A tak musíte: „Dnes zvolit komu byste sloužili,“ jak bylo řečeno prorokem. „Vždy pamatuj na svého Stvořitele na prvním místě, vždy.“

⁵⁹ Nu, ale... Když tento král dospěl do takového stavu, že se stal velikým mužem a ovlivnil Izaiáše, a ovšem i ty spravedlivé ve svém království, dospěl do takového stavu — pocítil sebejistotu. A v tom uděláte chybu. Právě kvůli tomu mnozí spravedliví lidé hanebně zahynuli, zahynuli poražení, jelikož se začali cítit sebejistě. Začínáš uvažovat, že jsi tak dlouho žil pro Krista a že nezáleží na tom, co On před tebe položí, že se sám můžeš rozhodnout, zda to přijmout nebo zamítnout. Musíte nadále sloužit Bohu. Nezáleží na tom, čím jste byli před deseti léty, ale na tom, čím jste teď.

⁶⁰ Král došel tak daleko, že začal uvažovat, že se stal někým velkým. Pýcha se vloudila do jeho srdce. A to se stává i nám. Pokud mi to dovolíte tak říct, toto se přihodilo našim církvím v této zemi. Tam jsou dobří lidé; někteří z nejlepších lidí chodí do kostela. Myslím si, že ti nejlepší lidé chodí do kostela. Ale problém vězí v tom, že organizační systém se povyšuje. To se přihodilo metodistům; to se přihodilo baptistům; to se přihodilo nazarejcům, svátostním poutníkům, letničním — povýšili se, jsou tvrdohlaví, pyšní, nemůžete jim nic říct. Bůh nenachází cestu do jejich srdcí. Je to proto, že se stali vševědy a nikdo jim nemůže nic říci. A jelikož se vzdělávají skrze porady s bratřími, vzdělávají se vůkol svého vyznání víry. A když toto dělají, nechali Boha za sebou.

⁶¹ To se stává doktorům. Když se stanou natolik sobečtí, že nepotřebují Boží pomoc, proto si nechci s nimi zadávat. Když v nějaké věci vynecháte Boha, prostě — chci, abyste nechali na pokoji i mne. Vidíte? Poněvadž o Bohu musíte vždy uvažovat na prvním místě! On se tedy povýšil.

⁶² Taková spousta dnes... Vezměte třeba rodinu, tito lidé začnou chodit do kostela. A Bůh uzdraví tuto malou rodinu. On jim požehná a dá do jejich životů Ducha Svatého. Malé děti se budou modlit kolem stolu; budou se modlit předtím, než půjdou do postýlek. Maminka s tatínkem si podají ruce a budou se modlit. A pokud takto setrvají, budou jako rodina; ale jestliže... Především, víte, oni neměli nic, možná nějaké staré auto, ve kterém jezdili, nebo chodili pěšky. Nakonec mají dobré auto, lepší dům. A tu najednou se chtějí stát tím, co svět nazývá lepší společenskou vrstvou. Nastěhují se do lepšího sousedství a tam zjistí, že byli ovlivněni špatným vlivem. Musíte vždy zůstat tam, kde je království Boží a kde se vylévá Boží sláva. Setrvejte tam, kde můžete být dnem i nocí duchovně krmeni. A tu se najednou objeví rozdělení v rodině a zesvětštění a povýšenost. To potkalo Uziáše; on se povýšil, zpyšněl.

⁶³ A nyní vidíme, co se pokoušel dělat. Hle, co se mu skutečně přihodilo, když se povýšil ve svém srdci (o tom je řeč v Bibli, 2. Paralipomenon 26 — nacházíme to v 2. Paralipomenon 26), shledáváme, jak šel do chrámu Páně s kadidelnicí v ruce a chtěl Pánu pálit kadidlo. A když to dělal, kněz v chrámu, spolu s osmdesáti jinými knězi šel za ním, řekl mu: „Nedělej to; děláš špatně. Nejsi knězem. Jsi králem, ne knězem.“

⁶⁴ A on byl z toho celý rozlícený a vzpouzel se. A jeho duševní

rovnováha jej opustila, zapálil kadidelnici a chtěl v tom každopádně pokračovat. A zatímco tam stál v hněvu, Bůh jej ranil malomocenstvím; zemřel jako malomocný. Museli jej odvést z chrámu.

⁶⁵ A právě z toho chceme teď vzít naši lekci. Jestliže tento muž, kterého Bůh žehnal v jeho postavení... Ale on s tím nebyl spokojen, on chtěl zaujmout místo někoho jiného. Nemůžete být něčím... Kongresman Upshaw (vzpomínáte si na něj, on byl zmrzačen po dobu šedesáti osmi let a víte, byl uzdraven v jednom shromáždění. Byl kongresmanem Spojených států.), on řekl: „Nemůžeš být tím, čím nejsi.“ To je téměř pravdivé. Jsi povinen zůstat ve svém povolání, do kterého tě Bůh povolal.

⁶⁶ Nuže, dokud zůstával králem a — byl požehnáním pro lid, jakožto král. Ale když si pomyslel, že je kazatelem, potom... Myslel si, že jelikož Bůh jej žehná, pak může být vším, čím by chtěl být. Ale on byl požehnáním pro lid jako král, ale nikoliv požehnáním... stal se prokletím a přivedl ho na ně, když se pokusil zaujmout místo kněze. A takových věcí je spousta. Každý chce být u míče. Vidíte?

⁶⁷ Když jste u míče (zrovna máme fotbalovou sezónu), zde se nejedná o to, abychom vzali míč tomu, který je u něj; jedná se o to, abychom toho muže chránili. Zaštitili ho; ať se dostane dopředu. Vždyť se snažíme vstřelit gól. Vidíte?

⁶⁸ Ale umíte si představit krále, který není natolik vytrénován, který když uvidí jednoho hráče, svého vlastního člověka — jak běží s míčem k brance, a místo toho, aby jej zaštitil před nepřítelem, soupeřícím mužstvem, a umožnit tomu, který má míč s ním proniknout, a tu se mu všichni snaží tento míč vzít z ruky?¹ Jakže, musíte prohrát.

⁶⁹ A dnes máme tu stejnou věc. Když vidíme Boha přicházet na scénu, jak se chystá jistou věc požehnat, snažme se jej zaštitit před všemi protivníky. Použijme náš vliv jakožto obránce, nikoliv útočníka, obránce, který brání útočníka a ať ten běží s míčem dál, neboť nemá překážku, musíte s ním pouze běžet dál. Ale musíme být obránci.

⁷⁰ Víte, promlouvám po celém světě jménem „Obchodníků plného evangelia,“ na celém světě, organizují místní skupiny. A nedávno, když jsem byl, tuším, v Kingstonu na Jamajce a měli tam Castra, a ty ostatní na tomto shromáždění (ve skutečnosti jsme byli v místě, kde byl on), a byly tam přítomny všechny významné osobnosti těch ostrovů; a ten

¹ Jedná se o americký fotbal

obchodník chtěl kázat Evangelium. On nestál na svém místě. My kazatelé se s obtížemi udržíme na patřičné úrovni. A oni jsou schopni využít jakýkoliv malý vliv a všelijaké způsoby, takové a takové, a způsobí takový zmatek, že nevíme kudy kam.

⁷¹ Mnohokrát v církvi — nějaká malá církev může mít probuzení; někdo chce přijít a vést modlitební shromáždění. A potom, jestliže má jiný názor ve srovnání s tím, co říká Bible, ale takto každopádně věří; a začne ovlivňovat a přitahovat k tomu jiné. Jedná se o to, abychom hájili toto „Poselství“ takové jaké je, stůjte při Tom, a odstrčte od Toho vše ostatní, chceme-li dosáhnout cíle.

⁷² A řekl jsem: „Bratří, zde něco nesouhlasí. Vy jste obchodníci. Za prvé, nevíte jak k tomu přistupovat. Nerozumíte jak přistupovat ke službě Slovem, protože tato služba je Bohem daný dar.“

„Bůh postavil v církvi prvně apoštoly, proroky, učitele, evangelisty a pastýře.“ Bůh je tam postavil za účelem zdokonalení církve. Obchodníci jsou povinni svědčit. Ženy, hospodyňky, nezáleží na tom, jestli jste u někoho jen domácí služkou, vydejte jim svědectví. Udělejte vše, co můžete pro Království; ale nikdy do toho nevnášejte vlastní názory; říkejte jen to, co říká Poselství a jděte vpřed (vidíte?) a potom možná budete mít nějaký vliv. Dobrá, nepokoušejte se kázat, víte, dokud vás nepovolá Bůh. Stůjte při tom svém svědectví, protože jestli se od něho vzdálíte, odpadnete do nesprávné kategorie; a všechno potom přivedete do zmatku. To je to. A to se Bohu vůbec nelíbí. Je to tu dokázané.

⁷³ Když tento král... když byl pokárán a když mu duchovním správcem této budovy byla řečena pravda, který se mu snažil říci, že je na omylu, že Bůh si toto vyhradil pouze pro potomky Aronovy a pouze oni byli zasvěceni do této služby... byla to jejich povinnost, byli za tím účelem vysvěceni. A král, bez zřetele na to, jak byl spravedlivý nebo požehnaný Bohem, neměl právo pálit kadidlo. Tímto zaujímal místo kněze, a to neměl dělat. A když byl pokárán, rozhněval se; vzplanula v něm zlost a ve chvíli, kdy v něm vzplanula zlost, se na jeho tvářích ukázalo malomocenství. Byl postižen malomocenstvím, upustil kadidelnici a vyběhl ven z budovy. Vidíte? Pokoušel se napodobit někoho jiného, a to nemáme dělat.

⁷⁴ Ve svém hněvu se dopustil zla a byl takto postižen. Ó, to byla opravdová lekce pro toho mladého proroka, když nyní spatřil, že bez ohledu na to, jak velikým mužem byl, měl zůstat ve svém povolání.

75 Jsem si vědom, že se to nahrává a vím, že se to dostane do celého světa, daleko do pralesů a k Hotentotům a všude jinde. Toto poselství z dnešního večera, bude přeloženo do jiných jazyků. Ale říkám to z celého svého srdce, jak mohl... mnozí lidé říkají: „Proč se nepřipojíš k nějaké organizaci? Proč nejdeš s Letničními? Proč nejdeš s touto skupinou? Proč nenecháš stranou tyto malé věci?“ Jak bych mohl? Musím zůstat s tímto Poselstvím!

76 Když se tam nad řekou ukázal v tom světle anděl, jak jste to viděli a bylo to dosvědčeno vládou, a všude jinde, vědou — vědeckým výzkumem, že to je pravdivé... A On mi sdělil, abych zůstal u tohoto Slova. Jak bych to tedy měl zaměnit za nějaké vyznání víry? Jestliže jsou tam tito muži kvůli tomu, aby to dělali, ať to dělají. Ale my jsme byli povolání kvůli tomu, abychom kázali Slovo! Nedělejte kompromisy; stůjte ve Slově!

77 A tak nyní vidíte důvod, proč je nebezpečné pokoušet se udělat kompromis nebo dělat něco jiného, pokoušet se povýšit sám v sobě a říci: „Ó, mohu dělat toto a vydělat více peněz. Mohu to přece udělat a všichni bratři budou se mnou souhlasit.“ Mohu udělat kompromis s tímto Slovem a — možná devětadevadesát procent kazatelů se obrátí ke mně: „To je skvělé, to je dobré.“ A teď vím, mnozí z nich... Co to je? Bochníky chleba a ryby, když vidí lidi, jak jsou uzdraveni, a rozpoznání a sílu Boží, a tak dále, jak se projevuje. Přijímají mne, aby se konala shromáždění, aby dostali lidi do svých církví, a tak dále; ale co se týče souhlasu se Slovem, tomu jsou vzdáleni. Vidíte? Toto nemůžete dělat. Stůjte se Slovem!

78 Nu, to bylo poučení pro toho mladého proroka, že nehledě na to, čím chtěl být, musel zůstat ve svém povolání. Aj, on se naučil Božímu řádu pro člověka. Boží řád pro muže je setrvat na svém místě. Boží řád pro ženu, je rovněž zůstat na svém místě. Nemůžeš zaujmout místo muže. Ony se to pokoušejí dělat, ale nedělejte to. Muži, nezastávejte místo žen, neoblékejte se jako ženy. Ženy, neoblékejte se jako muži. Bible říká, že to není správné. Bible říká: „Žena, která obléká mužský oděv, to je špína před Bohem, ohavnost.“ Vidíte? Ale nyní můžete sotva rozeznat jednoho od druhého. Vidíte? Nu, co tedy můžete dělat, než jen pouze na to poukazovat? Nu, když toto děláte...

79 Už jste viděli to soudní rozhodnutí tento týden zde v Indianě? Je to ostuda! Něco málo před patnácti lety, jistá rodina zde v Port Fultonu (myslím si, že někdo z té rodiny zde dnes večer sedí) — zde v Port Fultonu, poslali malou dívku ze školy domů za to, že chodila do školy

v šortkách. A tento týden se pokoušejí zažalovat a vyhodit ze školy (a opravdu to udělali), malou dívku za to, že odmítla chodit v šortkách ve škole. Co se děje s naším národem? Myslel jsem si, že to byla země svobodných; měl jsem za to, že jsme měli nějaké svobody — náboženskou svobodu.

⁸⁰ Ten otec se postavil a řekl: „To je proti našemu náboženskému přesvědčení pro naše děti, aby chodily v šortkách, pro naše mladé šestnáctileté, sedmnáctileté dívky, aby chodily v šortkách; je to proti našemu náboženskému přesvědčení.“ A oni to dítě propustili a vyhodili ze školy.

⁸¹ Dozvěděl jsem se, že všichni, kteří nesouhlasí se vstupem do toho — toho mezinárodního sdružení, tohoto společenství, které se pokoušejí formovat, aby dali dohromady a sjednotili všechny církve, tuto církevní radu, že všichni, kteří tam nevstoupí a nesjednotí se s nimi, udělají pro ně malou provincii; chystají se poslat je na Aljašku. Můžeš se už tedy připravovat na studené počasí, protože to vypadá na to, že se to stane. Je to ostuda!

⁸² Můj přítel od dětství, Jim Pole, jeho syn zde stojí dnes večer. Přál bych si, aby jeho otec sem mohl přijít a udělat to, co jeho syn. Hovořili jsme dnes po telefonu a on udělal zmínku, tuším, že o nějakém reportérovi nebo někom takovém, (nevzpomínám si teď, kdo to byl), ale řekl: „Bývalo zvykem, že — že Američané se koupali jednou týdně a modlili se každý den,“ a řekl, „nyní se koupou každý den, a modlí jednou týdně.“ Myslím si, že bych se raději obešel bez koupele. Ale to jen poukazuje na to, jak jsme upadli. Co se stalo s tímto národem?

⁸³ Asi před pěti lety jsem byl v Ohio a měl jsem tam shromáždění v (jak se jmenovalo to místo kde jsme tehdy byli?) [někdo říká: „Chataqua“ - vyd.] — Chataqua. A poslouchal jsem v hotelu zprávy a někdo řekl: „Květina svobody povadla dnes odpoledne zde v soudní síni v Ohio.“

Amišové, oni nepovažují za vhodné posílat své děti do veřejných škol. Oni mají své vlastní školy. Ale v jisté obci, kde bydleli, neměli žádnou střední školu. Myslím si, že to je podle zákona Ohia a Indiány (myslím si, že to je národní zákon), že všechny děti jsou školou povinné do šestnácti let. A jistý muž měl děti, kluka a děvče, kterým nebylo ještě šestnáct; a oni je odmítli posílat do veřejné školy, kde vyučovali Darwinově etice (že člověk pochází z jednoduché buňky a byl opicí; on tím ve skutečnosti je, pouze takovou oslavenou opicí a...), a tak oni s tím nesouhlasili a nedovolili, aby to jejich děti poslouchaly. A tak byli

předvolání před soud. A ten malý mazaný soudce řekl tomu starému otci a matce, ostříhanému podle hrnce, a v montérkách, řekl: „Pane, ve státě Ohio platí zákon, který říká, že dítě je školou povinné do šestnácti let,“ a řekl, „ty tam odmítáš posílat své dítě. Jakou máš na to odpověď?“

⁸⁴ On řekl: „Ctihodný pane, respektuji zákony této krásné země, které jsem rodákem.“ Řekl: „Ale my jsme sem přišli před mnoha lety, naši předkové, abychom měli svobodu náboženství. Naše náboženství nám říká, že nemáme věřit, že jsme se ze zvířete stali člověkem, že... věříme, že jsme byli stvořeni na obraz Boží. A tak to je proti našemu náboženskému přesvědčení posílat děti do takové školy, která tyto věci vyučuje. A tedy, nemáme zde žádnou střední školu, do které bychom mohli posílat naše děti. A to není kvůli tomu, že vás nerespektujeme; respektujeme to, v co vy věříte; ale co se týče nás, my tomu nevěříme a nepřejeme si, aby se to naše děti učily.“

On řekl: „Buď pošlete vaše děti do školy, nebo budete sedět dva roky ve státním vězení.“ Řekl: „Jak se rozhodnete?“

On řekl: „Matka a já budeme dva roky sedět.“ A otočili se a dali se na odchod.

Ten starý soudce se musel pocítit trochu zahanben, a tak řekl: „Pamatujte na to, copak vaše Bible neříká: ‚Dejte císaři, co je císařovo?‘“

A otec se otočil a řekl: „A Bohu...?“

A ten muž v novinách řekl: „Dobrá, potom svoboda...“

A soudce řekl: „Odsuzuji vás na dva roky.“

On řekl: „Potom svoboda — květina svobody uvadla v této soudní síni dnes odpoledne.“

⁸⁵ Konec konců, Dunkardi — nebo spíše Amiši, nezáleží na tom, jak jsou svérázní, oni věří ve svatý život. Ve Spojených státech nenajdete ani jediný záznam, kde by se dopustili jakékoliv zločinnosti mládeže. Ani jedna osoba, ani jedno dítě, na základě jejich náboženství, nikdy nebyl mladistvý zločincem. Ať si jsou tedy jakkoliv svérázní; jsou vychovaní řádně. Nehaním je.

⁸⁶ Ale poslyšte, ta květina povadla právě tam, ale po deseti minutách ožila. Prokurátor a ti ostatní odstrčili od sebe své knihy, a řekli: „Potom se vzdáváme svých funkcí, protože jestliže porušíš toto

ústavní právo, potom oni poruší ty ostatní.“

⁸⁷ Všimli jste si jak onehdy ten starý, chytrý metodistický biskup, co on řekl o tom — řekl o jisté modlitbě — ve škole? To nebyla metodistická církev. Ten biskup byl dosti chytrý na to, aby o tom nevěděl. To byla jiná skupina, která chtěla vyzkoušet, jak daleko se mohou posunout v tom, aby vnutili jistou modlitbu — ve škole. Kdyby se jim to povedlo prosadit, potom se jim podaří prosadit v okamžiku i další věci. Zkoušeli tedy každou skulinu, která se jim naskytne. Nebojte se, oni si ji nakonec najdou.

⁸⁸ Ó, my chceme kříž. Chceme Krista, dokud to je možné! Nenechte se ovlivnit člověkem, který snad může poslat trochu více polévky. Nenechte se ovlivnit člověkem, který vám může dát lepší auto, abyste měli v čem jezdit, nebo lepší dům, abyste měli kde bydlet, a takto prodali své prvorozenství ve vztahu ke Kristu. Nedělejte to! Buďte bedliví na to, co děláte. Vždy následujte toho, který je ovlivněn a podporován Bohem, abyste si byli jisti tím, že Bůh je s ním. Nenásledujte špatný vliv. Nikoliv! V pořádku. Nepokoušejte se zaujmout místo jiného člověka.

⁸⁹ V tom vidění v chrámu spatřil na trůnu vyvýšeného Boha, Boha, který je vyvýšený. Nyní vidíte, tento král, který... On byl Izaiášovi příkladem a Izaiáš spatřil, že jakmile tento král opustil své povolání, byl — Bůh jej ranil malomocenstvím. Potom si Izaiáš pomyslel: „Co tedy musím dělat já?“ Uziáš byl mrtev a on se velice spoléhal na jeho rámě. A uvažoval o tom, že je po něm; co si tedy počne? Život pro něj téměř ztratil význam. Co tedy udělal tento mladý prorok? Pospíchal do chrámu se modlit. Padl u oltáře a volal.

⁹⁰ Někdy Bůh dovolí, že všechny naše opory padnou. Někdy dovolí, aby nás postihla nemoc. Dopustí zklamání, bolest, jež na nás udeří. Někdy to udělá kvůli tomu, abys mohl být ovlivněn Evangeliiem. Buď natolik pozorný, aby sis toho všimnul. Nebuď až natolik hlupákem, aby sis to nechal ujít.

⁹¹ Všimněte si, Izaiáš věděl, že musí najít něco jiného. Co tedy udělal? Šel do chrámu; zvedl své ruce a volal k Bohu. A upadl do vidění. A když upadl do vidění, spatřil Boha, nikoliv tam na trůnu, ale povýšeného, tam vysoko. Ó, aj! Následovala Ho jeho družina a On byl povýšen nad nebesa. A uviděl, jak dozadu a dopředu i napříč svatyní, létají serafínové. Ó, aj! Serafínové, to znamená „spalující,“ to znamená slovo serafín. To je hned vedle oltáře. Ve skutečnosti serafín je tím, který přijímá oběť a očisťuje ctitele a potom jej předkládá Bohu, to dělá

serafín. Nu, tento serafín je andělskou bytostí a oni jsou hned ti další po Bohu, blízko oltáře. Oni přijímají oběť. To poukazuje na spravedlnost Boží, že hřích nemůže přijít do obecenství s Ním, dokud není učiněno zadostiučinění. Vidíte? A tito serafínové...

⁹² Pamatujete si v sedmi věkách církve, jak oni střežili tato evangelia, každý z jedné strany. Pamatujete si, vzali jsme to až zpět do Edenské zahrady, kde stáli s planoucím mečem. Oni střeží oltář.

⁹³ A Izaiáš, tento veliký prorok, když padl v Ducha, nejdříve spatřil Boha sedícího vysoko na nebesích, nad všemi pozemskými králi. Řekl: „Viděl jsem Krále, Pána, sedícího a povýšeného vysoko (on spatřil skutečného Krále) a Jeho družina Ho následovala.“

⁹⁴ A spatřil serafíny létající v této budově. Měli křídla na své tváři, křídla na svých nohách a dvěma křídly létali. A volali: „Svatý, svatý, svatý Pán Bůh Všemohoucí! Svatý, svatý, svatý Pán Bůh Všemohoucí!“ Jaká — jaká je to hudba, jaký rytmus! Říkáte: „Museli to vyslovovat velice jemně. Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí!“ (Bratr Branham to napodobňuje - vyd.)

⁹⁵ Izaiáš řekl: „Když promluvili, pohnuly se podvoje budovy následkem jejich hlasu.“

⁹⁶ Oni nemluvili jen: „Svatý, svatý, svatý (Bratr Branham to napodobňuje - vyd.)“ O, jaký to hlas. A řekl: „A pohnuly se podvoje od hlasu volajícího.“ Oni křičeli, tyto andělské bytosti stojící hned po boku Boha, křičeli: „SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ, PÁN BŮH VŠEMOHOUCÍ!“ Jaké vidění! Fjú! Ó, aj!

⁹⁷ Všimněte si znovu, Izaiáš, který se opíral o Uziášovo rameno a spatřil jej, jak zemřel následkem Božího soudu; a potom spatřil tyto andělské bytosti stojící hned po pravici a levici Boží, tyto serafíny volající: „SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ PÁN BŮH VŠEMOHOUCÍ!“... A tito svatí andělé zahalují svou tvář. Svatí andělé zahalují svou svatou tvář v přítomnosti svatého Boha, co potom my? A nyní...

⁹⁸ Ó, vy metodisté a baptisté a presbyteriáni a letničnické, kdo jsme my? Jestliže svatí andělé zahalují svou svatou tvář křídly, aby se mohli postavit v přítomnosti Boží, když andělé, bytosti, které ve skutečnosti jsou větší než andělé... A andělé tam vlastně ani nestojí, pouze serafínové. Tito jsou větší než andělé. A Bůh je tak svatý, že oni zahalují svou tvář, v přítomnosti svatého Boha. A mohou říci pouze jedinou věc: „SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ, PÁN BŮH VŠEMOHOUCÍ!“ Fjú! Neobvyklé zahalení pro ně, aby se mohli postavit v Boží přítomnosti...

Jaký druh zahalení potřebujeme my? Oni museli být zahaleni.

⁹⁹ Nu, chtěl bych to říci na rovinu: Krev Ježíše Krista je postačující na vše. Vidíte? Kristus nikdy nezemřel za tyto serafíny. Ne, ne! Oni jsou stvořenými bytostmi. On nikdy nezemřel za anděly; On zemřel za hříšníky. On nezemřel za svaté lidi; On zemřel za nesváte. Dokud si myslíte, že jste svatí, On vám nic neprospěje. Ale když si uvědomíš, že nejsi nic, potom On zemřel, zemřel pro tebe. Vidíte? Když si uvědomíš, že nejsi nic, potom On je Tím, — ty jsi tím, za kterého On zemřel. Bůh je naprosto svatý. V Něm není nic, krom svatosti; toť vše, čistota.

¹⁰⁰ Věnujme se na chvíli těm křidlům. Shledáváme, že dvěma křídly zahalovali svou tvář. Aj, zvažte! Dokonce svatí andělé zahalují svou tvář v přítomnosti svatého Boha. A jediná věc, kterou mohli říci, byla: „Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí! Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí!“ A bylo nám řečeno, že volali dnem a nocí. To je první krok od Boha směrem dolů. Den a noc, nepřetržitě. A vy si myslíte, že děláme moc povyku. Co si myslíte o těch miliónech, kteří jsou vůkol trůnu s hlasem, který pohnul podvoje chrám, když pouze jeden z nich zvolal: „Svatý, svatý, svatý?“ Víte, to jeho hlas pohnul chrámem, když milióny jich volalo vůkol Božího trůnu. „Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí! Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí,“ majíce křídla na svých tvářích, křídla na svých nohou, s křídly v úctě, respektu. Ó, aj!

¹⁰¹ Teď není ani úcta ani respekt ke všemu, co souvisí se svatostí. Pokud se zmíníš o svatosti, v tu chvíli ti řeknou „blouznivče“. Nemí žádných úct, žádného respektu, ani vůči Bohu ani vůči jeho lidu, ani vůči jeho Slovu.

¹⁰² Nu, kde nakonec skončí tato chátra? (Myslím, že jsi v pořádku, Bene. Dotkl ses jádra této věci onehdy, synu. Ano, to je téměř v pořádku.) Kde tato neuctivá skupina potom skončí? Kde tato neuctivá skupina skončí (tak je to!), ti, kteří nemají vůbec respekt k Bohu!

¹⁰³ Víte, bývalo zvykem, že když žena nebo muž řekli, že jsou křesťany, lidé to respektovali; ale dnes oni hledají příležitost, aby se tomu mohli posmívat. Vidíte? Lidé nemají dost úcty! Aj! Proč? Víte co? Zde je ten důvod. Oni si neuvědomují, že to je pravda. Oni si neuvědomují, že to je Bůh. Nepamatují na to, co říká Bible: „Že Boží andělé táboří vůkol těch, kteří se Ho bojí.“ Nejenže přicházejí a navštěvují je; oni — oni rozbíjejí svůj stan. Amen! „Boží andělé táboří vůkol těch, kteří se bojí Jeho jména.“ Zůstávají tam dnem i nocí.

Starý barevný bratr zpíval tuto píseň: *Anděl stále bdí nade mnou.* V ní se říká:

Celý den a celou noc, anděl stále bdí nade mnou...

¹⁰⁴ Jistě. Dnem a nocí, anděl stále bdí nade mnou. Ježíš řekl o těch maličkých, On řekl: „Dávejte pozor, abyste nepohoršili jednoho z nich, neboť jejich andělé v nebesích neustále hledí na tvář mého nebeského Otce.“ Vidíte? Oni tam vždy táboří, pozorují je. A oni tomu ani nevěří, bezbožní lidé. Ráno bychom se chtěli zabývat tím, čím je pobožnost a bezbožnost, bude-li vůle Páně.

¹⁰⁵ Všimněte si teď, oni tomu dokonce nevěří. Oni jsou zbaveni veškeré slušnosti, respektu, uctivosti, a přece chodí do kostela. Nejneuctivější chátra, jaká existuje, to jsou ti, kteří chodí do kostela. Určitě.

¹⁰⁶ Jeden starý podloudní výrobce alkoholu, pašerák, šel ulicí, procházel kolem podnapilý, když k němu promluvíš o Pánu, on se zastaví a promluví si s tebou. A někteří z těch omšelých, takzvaných věřících, členů církve, se ti budou posmívat přímo do tváře, protože oni nechtějí... Jistě! Jsou neuctiví. Myslí si, že musíš příslušet k jejich malé partě, jinak ani nemůžeš bydlet na jejich straně ulice. Vidíte? To je skutečnost. Neuctivost.

¹⁰⁷ Nu, tito andělé, když se nacházejí v Boží přítomnosti, oni byli... věřili tomu... David řekl (vzpomínáte si na to, když jsme se tím zabývali před několika večery, když jsem kázal na jisté téma) a on řekl — David řekl: „Představuji Hospodina před obličej svůj vždycky, a nikoli se nepohnu. A navíc,“ říká, „když toto činím, tělo mé v bezpečnosti přebývatí bude.“ Ano, přátelé! „Neboť vím jak... On nenechá duše mé v pekle, ani dopustí svému svatému viděti porušení. Neboť Hospodin je vždycky přede mnou.“

¹⁰⁸ Kamkoliv jdeš, postav Boha mezi sebe a něho. Jestliže se na tebe někdo nazlobí a zakleje, postav Boha mezi sebe a něho. A jestliže tě nějaký chlapík nazve náboženským fanatikem, postav Boha mezi sebe a něho. Jestliže se na tebe nazlobí manželka, postav Boha. Jestliže se nazlobí manžel, postav Boha. Když ti jde dítě na nervy, postav Boha. Vidíš? Cokoliv děláš, postav Boha. Jestliže dostaneš od mámy nebo táty malý výprask, postav Boha. Pamatuješ, co o tom Bůh řekl? „Vychovej dítě takovým způsobem, jak se sluší.“ Vidíte? Vždycky pamatujte, postavte Boha. Postavte Boha před sebou a budete mít úctu k Bohu, a respekt k Němu. To souhlasí.

109 Ted' pozorujte! Dvěma křídly zahaloval svoji tvář a dvěma křídly... To znamená uctivost, uctivost před Bohem, poklona — zahalení tváře. Nu, my — my nemáme křídla, abychom mohli zakrýt svou tvář, my skláníme svou hlavu u Jeho nohou, skláníme své hlavy a modlíme se s uctivostí, respektem. Ano příteli! Rozpoznej to. A dvěma křídly zahaloval své nohy. Jeho nohy... Zahaloval, své nohy — to představuje pokoru a respekt.

110 Jako Mojžíš, Mojžíš s respektem vůči Bohu, který mu řekl, že je na svaté zemi, on si zul své boty. Vidíte? On udělal něco se svými nohama. Pavel s respektem vůči Bohu, uctivostí... Když tento anděl Páně se před něj postavil v tom ohnivém sloupu, on padl k zemi na svou tvář. Respekt! Jan Křtitel, on měl takový respekt, když uviděl přicházejícího Ježíše, že řekl: „Nejsem hoden se dotknout Jeho nohou.“ Vidíte? Nohy, to poukazuje na respekt. Vidíte?

111 Ó! Budte si vědomi toho, je zde pouze jedna věc, které si máme být vědomi: své vlastní malosti. Jestliže se chcete s Bohem někam dostat, buďte opravdu malí. Nedělejte se velkými jako Uziáš. On do toho upadl a řekl: „V každém případě to udělám, zda... To není tvoje věc, abys mne poučoval.“ Vidíte? On se měl pokořit. „Ano, služebníci Kristovi, promiňte.“ On by se nikdy nestal malomocným. Ne! „Vím, že to je vaše zaměstnání; Bůh si vás povolal. To je váš úřad. Jděte a konejte to,“ přátelé. Je mi to velmi líto. Kdyby ustoupil, pak by to tato kniha popsala jinak. Ale když byl pokárán, rozhněval se.

112 Můžete lidi za něco pokárat nebo jim poukázat na jejich zlý skutek, oni opustí církev. Oni chtějí... jděte k někomu, řekněte ženě, že nemá nosit krátké vlasy: „Dobrá, půjdu si tedy někam, kde takové mohou nosit.“

113 Jistá dáma sem jednou přišla... Poslal jsem tam svou manželku. Byli jsme ve shromáždění; ona si neměla čas umýt vlasy, a tak... řekl jsem ji, aby šla do nějakého salónu krásy a dala si umýt vlasy. Ona tam šla a ta paní vůbec neuměla její vlasy upravit. Svinula je jen na vrchu její hlavy. „Pojďte sem,“ řekla, „nikdy jsem nikomu nemyla vlasy — takové dlouhé vlasy.“ Byla to pro ni úplně novinka. Nevím. Ó, ach! Vidíte?

114 Oni o tom nemají ani potuchy. Proč? Je to kvůli ubohosti kazatelen, pod kterými sedí (přesně tak!), ubohost kazatelen, ze kterých neuslyší pravdu. Jdou s tím na kompromis. Vidíte? Lépe... bylo by lépe, kdyby to slyšeli... Chcete-li s někým z nich promluvit, on se postaví, vybuchne a řekne: „Toho fanatika už více poslouchat

nebudu.“ Vidíte? Jen tak dál, Uziáš. Jistě!

115 Malomocenství, proč, raději bych byl stále malomocným, než abych měl tento druh malomocenství; nu, to je malomocenství duše. Vidíte? Když přijdeš a vybuchneš... už tě stejně postihlo malomocenství — hřích, který je horší než malomocenství. To je malomocenství duše.

116 Uziáš zřejmě odešel a zesnul se svými otci, jak říká Bible. On byl spasen, i když se dopustil něčeho špatného. Ale když to uděláš ty, s vědomím něčeho lepšího, potom tě postihne malomocenství duše. A tak víte, že není možné tam dostat duši malomocného, víte o tom.

A tak, buďte malí. Pokořte se před Bohem... Nebudte celí nadutí a nafouknutí; ptejte se Písma, přesvědčte se, je-li to tak správné.

117 Nedávno jsem někomu řekl... Oni řekli: „Bratře Branhame, pochopil jsem, že jsi stoupencem ‚Only-Jesus‘?“

Řekl jsem: „Pochopils to špatně.“ Vidíte? Řekl jsem: „Nejsem stoupencem ‚Only-Jesus‘“

Řekl: „Dobrá, ty křtíš v Ježíšově jménu.“

118 Řekl jsem: „To mně nedělá stoupencem ‚Only-Jesus‘.“ Řekl jsem: „Učení ‚Only-Jesus‘; oni křtí za účelem obnovení. Já tomu tak nevěřím. Já nevěřím tomu, že jakmile jsi pokřtěn v Ježíšově jménu, je očištěna tvoje duše — tvé hříchy; Věřím, že Petr řekl: ‚Čiňte pokání; obraťte se, jinak jste minuli cíl; vraťte se zpět.‘“ Čiňte pokání a potom ukažte světu, že jste byli — byli pokřtěni. Věřím tomu... já nevěřím, že znovuzrození je křtem Duchem Svatým. To není křest Duchem Svatým; to je opětovné zrození. Rodíme se skrze Krev. Krevní buňka pochází z — míním buňka života pochází z krve. Jsi vekřtěn Duchem Svatým do toho těla, narodil ses skrze Krev. Nepochybně. Ty ses narodil díky krvi tvého otce. Já jsem se narodil díky Krvi mého Otce, skrze našeho Otce, Krista. Ano, příteli!

119 Ale vidíte, my něčemu takovému nevěříme. Neboť křtíme ve jméno Ježíše Krista, a to nás nedělá stoupenci ‚Only-Jesus‘; nikoliv. Ne, přátelé!

120 Ano, příteli! Mojžíš se pokořil v této přítomnosti, když uslyšel tento Boží hlas, jak zazněl, řekl: „Zuj obuv ze svých nohou.“ Mojžíš sáhl dolů a strhnul si boty. Vidíte? Jistě.

121 Pavel, když jej toto Světlo srazilo na zem... On řekl: „Sauli,

Sauli, proč mne pronásleduješ?“

Řekl: „Pane, kdo jsi?“ Vidíte, přímo k zemi. „Co to je?“

Řekl: „Já jsem Ježíš (Tento ohnivý sloup) — Já jsem Ježíš. Je pro tebe těžké vzpírat se proti bodcům.“

Řekl: „Pane, co mám dělat?“

¹²² Jan Křtitel Jej viděl přicházejícího. Jeden z největších mužů,... Ježíš řekl, že nebylo muže narozeného z ženy, který by se rovnal jemu. A když Ho Jan spatřil, seznal sebe tak malým, řekl: „Nejsem hoden zout tvé boty.“ Amen!

¹²³ Všimněte si, že veliký muž se umí vždycky pokořit. Cesta nahoru, je cestou dolů, vždycky. Udělej se malým a Bůh tě povýší. „Kdo by se sám povyšoval, bude ponížen, a kdo by se ponížil, bude povýšen.“ Ó, aj, mám to rád.

¹²⁴ Učiňte se malými; vždycky budete malí. Nebudte pohlaváři. Budte malými lidičkami. Vidíte? Vždyť pouze Bůh je tím velikým uprostřed nás. Jistě.

¹²⁵ Přece nechcete říkat: „To je svatá církev, to jsou svatí lidé.“ Ó, nikoliv! To je svatý Bůh (jistě) a nesvatá církev a nesvatý lid. To souhlasí. Není zde taková věc, jako svatá církev; to je svatý Bůh v církvi. To není svatý lid; to je Duch Svatý v těchto lidech. Pak se už nebudete bavit o lidech; budete mluvit o Duchu Svatém, který je v těchto lidech. Amen, amen! To je správné slovo! Amen! To trefilo do černého; pocítil jsem to! Ano, příteli! To se Mu líbilo; vím o tom. Sláva! Ano, příteli! Přesně tak.

¹²⁶ Udělej se malým. On si dvěma křídly přikrýval tvář, uctivost. Pokořil se přikrytím svých nohou. A nyní, za třetí, dvěma létal. Pomocí dvou se pustil do akce. Byl uctivý před Bohem. Byl pokorný před Bohem. A nejen to, on tam nezůstal netečný, nýbrž se pustil do akce. Můžeme tedy mluvit o církvi. Amen! Pustil se do akce. Cokoliv měl, byl s tím ochoten jít. Ano, příteli! Mohl říci pouze jedno: „Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí;“ ale on se s tím pustil do akce. Tak je to! On se pustil do akce. To je zapotřebí dnes večer církvi, prvně, aby byla uctivá, další věc, aby byla pokorná a potom, abyste se pustili do akce. Ano, příteli!

¹²⁷ Ukázal tomu prorokovi... Když ukázal tomu prorokovi, jak si představuje své služebníky, jak to chtěl docílit, co ten chlapík udělal, tento anděl? Ten prorok viděl, jak jeho hlas pohnul veřejí chrámu, když

zvolal: „SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ, PÁN BŮH VŠEMOHOUCÍ.“ A budova se pohnula a... On zvolal znovu: „SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ PÁN BŮH VŠEMOHOUCÍ,“ a budova se pohnula.

128 Izaiáš řekl: „Běda mi!“ Prorok, potvrzený prorok, ten, jenž se narodil prorokem, hlavní prorok Bible; a on řekl: „Běda mi, neboť moje oči spatřily slávu Boží.“ Pohledte na toho proroka, jak se pokoril, prorok, muž, ke kterému přišlo Slovo Boží. Ale když spatřil vidění v akci, řekl: „Běda mi, neboť stojím tak blízko, že mohu spatřit přítomnost Boží.“

129 Naši moderní Američané to mohou vidět a odvracejí se od toho, a posmívají se tomu. Právě tak.

130 Když on spatřil, jak se vidění zmanifestovalo, zmanifestované vidění (ó, Bože, smiluj se nad tímto hříšným světem!) projevené vidění, on zvolal: „Běda mi, neboť jsem mužem nečistých rtů a přebývám uprostřed lidí nečistých rtů. Jsem vyřízen; není ve mně nic dobrého.“

131 Nu, říkáte: „Bud' požeňnán Bůh, patřím k presbyteriánům, metodistům, baptistům, letničím; nejsem povinen sedět a naslouchat takovým nesmyslům.“ Jaký rozdíl tu máme, jaký rozdíl?

132 A pamatujte si, tento prorok, povoláný od svého narození a potvrzený, předurčený ke svému úřadu, a přece hledal pravdu, a kromě toho byl s králem. On viděl projevené skutky Boha, ale když spatřil otevřené vidění, místo toho, aby se povýšil, řekl: „Běda mi. Jsem vyřízen. Dostal jsem se do toho, protože moje oči spatřily Boží slávu.“

133 A my můžeme vídat Boží slávu a chodit dokola, a říkat: „Banda náboženských fanatiků, tito lidé jsou šílení.“ Není tedy divu, že se nemůžeme nikam dostat.

134 Nyní si zapamatujte, řekl jsem vám, že až sem přijdu, řeknu vám něco, co lidem pomůže. Ano, musíme být, mít k tomu úctu. Musíme tomu věnovat veškerý respekt, když vidíme, jak promlouvá otevřené vidění od Boha, a víme, že to je pravda.

135 „Běda mi,“ řekl Izaiáš. „Jsem v této budově dnes večer (nebo v průběhu dne, kdykoliv to bylo) a zřím slávu Boží. Vidím promlouvajícího anděla a zřím Boha projevujícího se zde. Běda mi, neboť jsem muž nečistých rtů a přebývám uprostřed nečistých lidí.“

136 Pozorujte, co se stalo. Ó, co On učinil? Ukázal proroku Izaiášovi, že člověk má být počestný a uctivý v Jeho přítomnosti. Uctivý, pokorný a potom má vykročit do akce. To souhlasí! Vyrazit do

akce.

137 Jako žena při studni, když uviděla, jak se něco stalo, bratře, ona měla dvě křídla. Rychle s nimi vyrazila. Ona přišla k této Jákobově studni načerpat trochu té zkažené vody, o kterou se hádali; ale když vypila doušek vody z toho Pramene života, rychle vykročila do akce. Ona neřekla: „Pane, prosím, odkud máte vzdělání? Odkud jste to vzal? Kde jste se těmto věcem naučil?“ Nebo: „Odkud jste se dozvěděl, že jsem měla pět mužů? Odkud jste se dozvěděl, co se mnou není v pořádku? Odkud víte, že jsem žena ze Samaří? Odkud víte tyto věci?“ Na to se vůbec nevyptávala. Ona řekla: „Pane, pozoruji, že jsi Prorok. Víme, že když přijde Mesiáš, on nám toto řekne.“ Ó, aj! Ona to poznala skrze Písmo. A potom řekla: „Vím, že když přijde Mesiáš, On nám toto řekne.“

On řekl: „To jsem já.“

138 Vykročila do akce. Běžela rovnou do města, nakolik jí síly stačily; řekla: „Pojďte, vizte muže, který mi řekl věci, které jsem udělala. Není to samotný Mesiáš?“ Když spatřila pravdu, nesnažila se dostat k míči, ona — ale snažila se tomu prokázat trochu — trochu — kus respektu. A ona to ve skutečnosti opravdu velice podpořila, protože šla do města a říkala: „Vy, pojdte a vizte. Jestliže tomu nevěříte, pojdte se mnou.“ Sláva!

139 Dnes večer se cítím jako nějaký náboženský fanatik. Ano, příteli! Aj, jestliže toto je pocit náboženského fanatika, dovolte mi jím být. Ano, příteli! Vím, že On je pravdivý. Vím, že je zde. Vím, že On je Mesiáš, vím, že je tím stejným Bohem, ten stejný Kristus je dnes večer zrovna zde, v této malé, staré, rozehřáté budově. Mohu vám to dokázat. Amen!

140 Pohledte na anděla Páně stojícího právě tam v rohu, vznášejícího se nad tímhle mužem. On se jmenuje... To je kazatel. Pan Witt. On přicestoval z Virginie (souhlasí!) a trpí následkem nervového zhroucení. Jestliže věříš celým srdcem, můžeš jít domů a být zdrav. Věříš tomu, pane? V pořádku, jdi domů a buď zdrav; tvé nervové zhroucení se skončilo.

141 ...sedící tamhle; jmenuje se Morriah. On přišel z Illinois. Má potíže s konečником. Jestliže tomu věříš, pane... Věříš tomu? Ty mne neznáš. Věříš tomu? Opustí tě to. Haleluja!

Když řeřavý uhel dotknul se úst proroka, A veskrze očistil jej,

A hlas Boží zazněl: „Kdo tam půjde?“

Hned jsem řekl: „Zde jsem, pošli mne!“

142 Nezáleží na tom jaké je pronásledování, nezáleží na tom jaký je kříž: „Pošli mne, Pane; zde jsem!“ Nezáleží na tom, kolik lidí tě odmítne, kolik bude toho, tamtoho, a jiného, „pošli mne!“

143 On je tím stejným Mesiášem. On je zde právě teď. Vidím Ho znovu. Amen! Co to je?

144 Tato žena vykročila do akce. Obdržela tato křídla a začala létat. Rychle vykročila do akce.

145 Když apoštol Petr, když chopil Boha za Jeho Slovo, jednou když byli na moři... lovil celou noc a nechytil nic. A Ježíš přišel k němu; řekl: „Vrhňte síť na druhou stranu lodi.“

146 On řekl: „Pane, jsem rybářem; Vím, kdy ryby berou a kdy ne. Vím, kde se nacházejí a kde ne. Vždyť jsem lovil celou noc a nechytil jsem ani střevli. Nu, jestliže Ty říkáš, abychom je tam hodili... Vím, že tam není žádná ryba, ale na tvé Slovo Pane, vrhnu síť.“ Co on udělal? On vykročil do akce. Amen!

147 Zde je nádrž plná vody. Jestliže jsi nebyl pokřtěn v Ježíšově jménu, je načase, abys vykročil do akce. Jsi-li pouhým členem církve a nepoznal jsi Boha skrze křest Duchem Svatým, je načase vykročit do akce. Souhlasíš? Zakryj s úctou svoji tvář. Zakryj s pokorou své nohy a skloň svá kolena v akci. Jestliže jsi ještě nepoznal Boha, vykroč do akce.

148 Když tento slepý muž, který neviděl — když k němu Ježíš promluvil a plivnul na kousek bláta a položil to na jeho oči a takto jej uzdravil — uzdravil. Když to udělal, vykročil do akce. Tímto rozšířil svou slávu. Nepokoušel se zmocnit míče; ale, bratře, rozšířil svou slávu do celého širokého okolí. Co udělal? Vykročil do akce.

Jednou byl uzdraven slepý muž a oni mu řekli... „Tento muž je hříšný; ty jej vůbec neznáš!“

149 On řekl: „Zda je hříšný nebo ne, nevím; ale vím jedno, byl jsem slepý a teď vidím.“ Co on udělal? Vykročil do akce.

150 Tohle je zapotřebí církvi. Vykročit do akce! Máme příliš mnoho formy, příliš mnoho světské důstojnosti; je nám potřeba vykročit do akce. Amen! On rozšířil svou slávu do široka daleka.

151 Lidé o Letnicích, oni toho mnoho neuměli. Někteří z nich se neuměli ani podepsat. Báli se. Vešli do vrchního příbytku. Ale co se stalo onoho dne? Oni tam šli v poslušnosti vůči Jeho Slovu. Chopili se Jeho Slova. Ó, kéž by se lidé dnes chopili pouze Jeho Slova, ihned by vykročili do akce. „Setrvejte ve městě Jeruzalémě.“ Lukáš 24:49.

„Přijmete Ducha Svatého, když toto zaslíbení — když Duch Svatý sestoupí na vás; potom budete mými svědky.“ Skutky 1:8.

152 Lukáš 24:49 říká: „Aj, posílám na vás zaslíbení Otce: ale čekejte ve městě Jeruzalém, dokud nebudete oblečeni mocí z výsosti.“ Jak dlouho? Hodinu, dvě, deset dnů, čtyři měsíce, šest měsíců, na tom nezáleží. Dokud! Jak dlouho to bude? Pouze dokud. Jestliže Boha o něco požádáš, zůstaň tam dokud. Amen! Setrvej dokud. Jak dlouho? Dokud se to nestane. Nárokuj si to! Věř tomu! Chop se toho! Vykroč do akce! Vydávej svědectví! Neboj se. Vykroč do akce!

153 Oni byli ve vrchním příbytku, proč? Oslavovali a žehnali Boha. Kvůli čemu? Zaslíbení; věděli, že se to musí stát. A jsme u toho; vykročit do akce. Jděte a oslavujte Boha, dokud se nenaplní zaslíbení. Máte zaslíbení.

154 Jestliže věříte, že Bůh uzdravuje, stůjte v akci. Jestliže věříš, že Bůh tě může vyvolat nyní a ty se jej přidržuješ, stůj - buď, zůstaň v akci. Amen! Stůj v akci! Máš dvě křídla, a tak je používej. Stůj v akci. Zamávej jimi sem a tam. „Pane, já věřím; Pane, já věřím.“ Nestačí jen křičet: „Svatý, svatý, svatý“; musíš říci: „Pane, věřím!“ Stůj v akci! Amen!

155 Oni zůstali v akci, dokud nepřišel z nebe zvuk jako valícího se prudkého větru. A ihned potom nastala opravdová akce. Oni vykročili do akce.

156 Bratře, sestro, události, které jsme viděli v minulých dnech, by nás měly postavit do akce. Amen! Měli bychom být v akci. To skutečně souhlasí. Hovíme si jako kdyby něco... Lidé posedávají, letniční lidé; Pán něco učiní; oni říkají: „Aj! To je velice dobré.“ Ó, ach! To nepřipomíná moc serafína, který žije v blízkosti Boží. Jistě! Posel, ten je ještě blíž Boha. Ty se stáváš Jeho dítětem, tam na druhé straně měděného oltáře.

157 Serafinové stojí u měděného oltáře. Ale ty jakožto syn nebo dcera, vcházíš přímo do přítomnosti Boží. Nemusíš procházet tím kněžstvím a všemi ostatními věcmi. On je tvým Knězem. Vidiš? Přímou tam v Jeho přítomnosti, jakožto synové a dcery. Bratře, věřím, že máme

něco víc, než křídla. Amen! Máme Ducha Svatého. Jistě!

158 Ale my musíme zůstat v akci s uctivostí a pokorou, nikoliv v akci tak, že bychom se někomu vnucovali, nýbrž v takové akci, s uctivostí a pokorou, abychom mohli vykročit do akce a říci: „Běda nám, neboť jsme spatřili přítomnost Všemohoucího. Viděli jsme, jak se uskutečnilo vidění, přesně to, co řekl. „Skutky, které dělám Já, i vy dělat budete. A větší než tyto dělat budete, neboť odcházím k Mému Otci.““

159 Viděli jsme více událostí, než jich bylo zapsáno v... Dobrá, viděli jsme více událostí během jednoho shromáždění skrze tyto věci, než těch, které jsou zapsány v Bibli. To souhlasí. Více událostí během jednoho shromáždění, než těch, které jsou zapsány z období tři a půl roku Jeho života. To souhlasí. Pomyslete na to. Viděli jsme to na naše oči. Viděli jsme, jak se to stalo. Viděli jsme, jak to bylo předpověděné, jak se to stalo, pozorovali jsme to. Chromí, slepí, kulhaví, postižení, předpověděné věci, které se splnily do puntíku. Nikdy neselhaly. Bratře, to by námi mělo pohnout k akci s pokorou a uctivostí.

160 Od pradávných biblických dob, kdy ohnivý sloup visel nad Izraelem a stalo se To tělem a přebývalo mezi námi... „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“ Když to spatřil svatý Pavel, padl na svou tvář. Veliký učitel, kterým byl Pavel, vzdělaný u Gamalielových nohou, padl do prachu a volal: „Pane, Pane, kdo jsi? Jsem hotov jít.“ Významný muž, kterým on byl, vzdělanec; a pokořil se, protože spatřil ohnivý sloup. Nejen, že to vidíme, jak to působí mezi námi, ale máme to dokázané i vědecky. A to by s námi mělo pohnout do akce.

161 Vidíme, jak se dějí ty stejné věci, které se děly tehdy. Totéž působí ještě dnes. Zaslíbení Otce. Aj, co to je? To přišlo potvrdit Slovo, dokázat Slovo. A to by mělo pohnout církví k akci, nemyslíte?

162 Dvěma křídly zakrýval s uctivostí svou tvář. Dvěma v pokoře své nohy. A pomocí dvou šel pracovat. Šel a vykročil do akce.

163 Nu, měli bychom se nalézat v akci, z respektu ke Slovu. Měli bychom o tom říci lidem.

164 Ukazují se znamení Jeho příchodu, vidíme, jak se všude vynořují ze Slova. Slyšíme Ducha Svatého, který k nám přichází a sděluje nám jisté věci, jež se mají stát.

165 Skoro před dvaceti lety, právě z této budovy, bylo řečeno, že přijde prezident Kennedy. Bylo řečeno, přesně co se stane, že jej zvolí

ženy, a tak dále, toho chlapíka, přesně, co se bude dít. A my jsme o tom po celou dobu věděli a řekli jsme, co se stane. A dnes to tu máme. A zrovna se blíží tato konference Rady církví a všichni se schází dohromady. Proč nás to neuvede do akce? Jistě. Hm — m!

¹⁶⁶ Promlouval slovo za slovem, naplnilo se to před námi. A to by nás mělo uvrhnout do akce.

¹⁶⁷ Jako tento prorok, spatřili jsme výsledek nebo — začátek pádu, odmítnutí, povýšení se denominací, které opustily svá místa.

¹⁶⁸ Jako Izaiáš, když tam stál, on na počátku byl denominačním mužem. Opíral se o krále, neboť on byl dobrým mužem. Ale když spatřil, co pro něj znamenalo sebepovýšení. To jej vyřadilo navždy. A viděli jsme, k čemu přivedlo sebepovýšení denominační církve. To vyřadilo z ringu takzvanou denominační církev jednou provždy. Řekněte mi o jediné, která znovu povstala poté, co padla. Kde ona je? Podívejte se do dějin a pohledte na každou církev, která padla. Jakmile se organizovala, padla a nikdy se už nevrátila. Uziáš se už nikdy nevrátil do — do chrámu. Byl malomocný do konce svých dnů a pohřben jako malomocný. Ano, příteli!

¹⁶⁹ Nu, prorok viděl, co to způsobilo. Viděl, že — co způsobilo sebepovýšení. „Jakže, my jsme...“ nebo: „Téměř každý... Nikdo nemůže přijít do naší denominace, dokud se nepodrobil psychiatrickému testu, aby bylo ověřeno, zda jeho koeficient inteligence je dostatečný nebo ne. Musí mít titul ThDr., PhDr., dříve než sem vůbec může přijít k nám promluvit. Naše kuratorium mu to nedovolí, pokud to nebude mít.“ Ó, ach! „Nejlepší... nejlepší lidi v zemi přicházejí do... Koukejte na ty auta, které stojí kolem našich míst; jsou to Cadillaky, Rickenbackery, a tak dále.“

¹⁷⁰ Byli jsme svědky toho, jak tato věc zemřela. Viděli jsme, jak zemřela, všude se vyrazily vředy — plno vředů — Zahnívajících vředů, jak říká Bible. Všechno všude je jeden vřed. Páchne to. Jistě. (Mluvím to duchovně. Vidíte?)

¹⁷¹ Byli jsme svědky toho, jak zanedbali uchopení se - přidržení se Slova Božího a povýšili vyznání víry. A co vidíme, že to způsobuje? Ranění malomocenstvím, nevírou. Aj! Aj, ó, ach!

Jako Uziáš, když se pokoušel zmocnit pomazaného — pomazaného úřadu a byl raněn a zjistil, že zklamal. A byli jsme svědky toho, jak se denominace pokoušejí zaujmout místo pomazaného úřadu, za účelem kázání Božího Slova a zpackali to. Neví co si počít. Dejte před ně Slovo

a oni nevědí, co si mají počít. To je hrozné. „Věříme, že to bylo na jiný den.“ Co to znamená? Oni jsou ve zmatku. Jak můžeš zastávat úřad Božího pomazaného a popírat Jeho pomazané Slovo, kterým je On sám ve formě Slova? Jak můžeš popírat, že Slovo je pravdivé a dále trvat na tom, že jsi pomazaný Duchem?

¹⁷² Jediná věc, která projeví Slovo Boží, je samotný Duch Svatý. „Když On, Duch Svatý, přijde, vezme ty moje věci a ukáže vám.“ Tak je to. Jak můžeš zaujmout místo pomazaného úřadu a patřit k nějakému vyznání víry nebo denominaci? Ony jsou mrtvé! Je zapotřebí padnout a volat: „Pane Bože, jsem člověkem nečistých rtů.“ Ano, příteli!

¹⁷³ Tyto denominace se pokoušejí zaujmout místo svaté církve. „Věříme v Boha Otce, Všemohoucího, Stvořitele nebe a země a Ježíše Krista Jeho Syna. Věříme v svatou Římskokatolickou církev, a všechny ostatní věci. Věříme ve svaté obcování.“

¹⁷⁴ Já věřím v obcování s Kristem. Ano, příteli! Věřím, že svatí jsou ve slávě, jistě. A věřím, že máme jednoho Prostředníka mezi Bohem a lidmi. Ano, příteli! Píchněme do těchto nesmyslů... Zde tomu Bible protirečí. Oni říkají: „Dobrá, to je Bible.“ To je Bůh! Slovo bylo Bohem, a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Nu, Slovo je v našem těle, samo se projevuje, je pomazáno Duchem Svatým. Je na čase vykročit vpřed. Jistě.

¹⁷⁵ Účinek vidění na proroka (ó, aj!) způsobilo jeho vyznání, že je hříšníkem (pomazaný prorok). Řekl: „Jsem člověk nečistých rtů, jsem na omylu. Jednal jsem nesprávně. Sám jsem nečistý.“ On byl hříšný. Vyznal své hříchy. Ano, příteli! To způsobilo, že Boží prorok vyznal, že byl hříšný; to způsobilo to vidění. A nějaký ThDr., PhDr. ten se tomu bude posmívat. Domnívají se, že to má být hierarchie nějaké církve.

¹⁷⁶ Slyšeli jste, co řekl kardinál v dnešních zprávách? On řekl: „Někteří lidé vyučují brzký příchod Páně.“ On řekl: „Musíme se samozřejmě, zbavit této bandy. Musíme sjednotit světové náboženství.“ Přesně tak. Lidé, teď nespěte. Tyto věci jsou blíž, než si myslíte. Ten chlapík, víte, to je už téměř ten, který nezná Josefa.

¹⁷⁷ Pozorujte, přichází tak lstivě, jak jen možno. Oni se zmocnili právě toho posledního místa, kde zformují ten obraz, tím způsobem, že utvoří Radu církví, a způsobí, že promluví jako šelma a dají ji moc k pronásledování všech pobožných lidí, a změní časy a Boží zákony. Přesně tak, jak to bylo řečeno. Dostaneme se k tomu později; dnes večer je na to příliš pozdě, ale my — vy to určitě znáte. Ano, příteli!

178 To způsobilo — to způsobilo, že se cítil hříšným... Proč, kdyby to byl jeden z těch dnešních lidí, oni by řekli: „Nu, jsem, doktor Ten-a-ten.“

Slyšel jsem říci biskupa: „Když přijdu do nebe, víte, co udělám?“ Řekl: „Půjdu k — k Ježíši a řeknu: ‚Víš, kdo jsem? Jsem biskup Ten-a-ten.‘“

Řekne: „Ano, slyšel jsem svou matku, která o tobě vyprávěla.“

Řekl: „Lidé, kteří věří Bibli, jsou podobni lidem brodicím se kalnou vodou, neví, kam jdou.“

179 Nemyslete takto. On je mým Vůdcem. (Zítra večer o tom budu kázat.) Ano, příteli! On vás provede každou kalnou vodou na druhou stranu, přes všechna nebezpečná úskalí i vysoká místa i místa hluboká. Kdekoliv by to bylo, On mne provede řekou smrti. Amen! Ó, ano, příteli! On provede. „Když přijde smrt, nebudu se báti zlého, neboť Ty se mnou jsi. Ano, i když půjdu údolím stínu smrti, nebudu se báti zlého; Ty se mnou jsi.“

180 „I kdybych si ustlal v hrobě,“ řekl David, „Ty se mnou jsi. Vzal-li bych křídla záře jitřní a odletěl, On je i tam. On je vždy přede mnou, nepohnu se na věky.“ Amen! Něco takového! Vezmi ta křídla a vykroč do akce. Ano, příteli!

181 Ten prorok rovněž vykročil rychle do akce; padl na svá kolena. A řekl: „Jsem muž nečistých rtů.“ A jakmile to vyznal, rychle se dostavilo očištění. Prvně musíš učinit vyznání.

182 Chtěl bych teď obrátit vaši pozornost, když tento prorok... Pomyslete na to, ne... Muž, který byl u federální vlády, dokázaný prorok, jakmile spatřil toto první vidění... On předtím nikdy nespatriil vidění, on měl dosud něco jiného. On cítil Boží vedení a chodil podle Slova. Ale tentokrát to bylo zjevné vidění, on zvolal: „Jsem muž nečistých rtů a já — všichni tito lidé jsou nečistí. Běda mi, neboť jsem spatřil zjevenou slávu Boží.“ A my na to prostě hledíme. Měli bychom odletět pryč. Vidíte, vidíte?

183 „Jsem muž nečistých rtů.“ Šel dolů k oltáři a řekl: „Jsem muž nečistých rtů, Pane. Co mohu nyní udělat, co mohu udělat, protože jsem zde právě spatřil tvé zjevení? Vidím, jak tím anděl pohnul. Spatřil jsem, jak promluvil a něco se tam pohnulo.“ Amen! (Doufám, že nespíte.) Člověče! Promluvil a něco se stalo. Sláva! Co se stalo?

184 Potom shledáváme, že vyznal svůj hřích a jakmile to udělal, tento veliký hlas, který promlouval, se snesl dolů, vztáhl svou ruku,

vzal kleště, uchopil řeřavý uhel a vzal jej do ruky, přišel a položil jej na Izaiášovy rty a očistil jej.

185 Všimněte si, on jej neposlal, aby si šel obstarat doktorát filozofie. Nedal mu knihu pravidel, aby se ji naučil; nýbrž — Bůh ukázal prorokovi, že očišťující moc byla skrze oheň z oltáře. Amen! Boží očišťující moc dnes není v recitování ‚Věřím‘, nebo připojení se k církvi; je to moc Duchu Svatého, který sestupuje a očišťuje člověka ze vši jeho nevíry. Amen!

186 Boží způsob očištění proroka byl skrze oheň, nikoliv skrze vyznání víry. Co mohl prorok vědět o vyznáních víry? On měl být použit Bohem. Skrze něj se mělo projevit Slovo Boží, a proto mu nemohl dát vyznání víry. Jinak by se uchopil toho vyznání víry. A tak vzal oheň z oltáře a očistil proroka.

187 Prvně, doznání se, potom očištění ohněm. Sláva Bohu! Ó, pozorujte! Doznat se prvně, očištění za druhé, pověření za třetí. Amen! Ano, prosím. Za prvé, doznání se: „Byl jsem na omylu!“ Za druhé očištění. Ospravedlnění, posvěcení a křest Duchem Svatým. Vidíte? Doznání se, očištění, pověření. „Jděte do celého světa a kažte Evangelium. Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.“ Amen!

188 Po doznání se, přišlo očištění. Po očištění, přišlo pověření. Každé Evangelium, uzdravujte nemocné. Nehledě na to, co lidé říkají, on...

189 Nakonec tento malý vzácný prorok zemřel po pronásledování, byl rozřezán na kusy pilou.

190 Pamatujte, to se stalo potom, když Izaiáš udělal své doznání, že byl na omylu. On byl naprosto na omylu; on se opíral o své vyznání víry (vidíte?), opíral se o muže, o záležitosti lidského původu. Viděl krále, který byl významným mužem; byl to nábožensky založený muž. Ale přesvědčil se, že každý muž může selhat. Vidíte? Ale když to změnil a pohleděl tam vzhůru, spatřil vidění kým je Bůh a potom řekl: „Chci vyznat, že jsem na omylu. Tato stará vyznání víry už nadále nefungují, protože jsou mrtvá a selhala. (Vidíte?) Jsou postiženy malomocenstvím a já jsem spatřil projevenou slávu Boží.“ A vyznání víry nezpůsobí manifestaci. Vyznání víry se nemůže takto vyjádřit. Vyznání víry to nemůže vykonat. Je zapotřebí Krista, aby se to mohlo takto projevit. A jakmile to spatřil, řekl: „Nu, byl jsem naprosto na omylu, Pane.“ A potom nastalo očištění; potom přišlo pověření. Ó, aj!

191 Potom ten očištěný Izaiáš... Když Bůh zavolal: „Kdo tam půjde,“

byl to Izaiáš, který odpověděl: „Pane, zde jsem, pošli mne!“ Očištěný prorok.

¹⁹² Ó, nepozorujete ten vliv? Nepotřebujeme zde žádný vliv Martely. (Doufám, že zde není nikdo nositelem tohoto jména.) Nenechte se ovlivnit populárním, vlivným jménem nějaké mladé dívky, která chodí do střední nebo do základní školy, nebo sousedky, která bydlí ve vedlejší vchodu, která si ostríhala vlasy a nosí šortky; nenechte se tím ovlivnit. Nenechte se ovlivnit nějakým denominačním pastorem, který popírá Slovo Boží a nabízí vám vyznání víry; nenechte se tím ovlivnit. Stůjte tam, dokud neuzříte sestupující slávu Boží, něco, co se děje následkem jejího působení, a dokud nevidíte, že se to děje přesně tím způsobem, jak bylo řečeno Bohem. A potom zvolte: „Běda mi, Pane; byl jsem na omylu. Očisti mne, teď, Pane. Očisti mne! Duchu Živého Boha, přijdi na mne znovu.“

*Když řehavý uhel se dotknul úst proroka,
A naskrz očistil jej,
A hlas Boží zazněl: „Kdo tam půjde?“
Hned jsem řekl: „Zde jsem, pošli mne!“*

(On byl připraven. On něco spatřil. Ano, příteli!)

v hříchu a hanbě milióny hynou; jejich hořký nářek slyš. Pospěš, bratře, pospěš k záchraně; rychle odpověz: „Pane, já jsem zde!“

¹⁹³ Něco se musí udělat. Je později než si myslíme. Necht' vidění Boha ovlivní lidi tak, aby mohli spatřit, že ten stejný Bůh, který byl v chrámu s Izaiášem, je tím stejným Bohem ve svém svatém místě dnes. On je ve svatém místě Duchu Svatého. Předtím byl tělem; nyní je Duchem, který působí uprostřed svého lidu a zjevuje se jakožto živý, nikoliv mrtvé vyznání víry, nýbrž živý Kristus, včera i dnes, tentýž navěky. Ó, Izaiáš rychle odpověděl: „Mistře, zde jsem; pošli mne.“

*Modleme se. S našimi skloněnými hlavami...
Když řehavý uhel se dotknul úst proroka,
A veskrze očistil jej,
A hlas Boží zazněl: „Kdo tam půjde?“
Hned jsem řekl: „Zde jsem, pošli mne!“
(Společně.)
Pane mluv, Pane mluv.
Mluv a rychle dám odpověď Ti.*

*Pane mluv, Pane mluv.
Mluv a já odpovím: „Pošli mne.“*

¹⁹⁴ Nu, to může být tvůj soused; to může být tvoje spolupracovnice, to může být tvůj spolupracovník, ale oni...

Milióny nyní hynou v hříchu a hanbě; ve vyznáních víry a denominacích. Slyš jejich smutný a hořký pláč. Pospěš, bratře, pospěš k záchraně; rychle odpověz: „Mistře, zde jsem já!“

Pane mluv, Pane mluv.

(Spatřil jsem vidění Páně; spatřil jsem, jak se to stalo)

*Mluv a rychle dám odpověď Ti.
Pane mluv, Pane mluv.
Mluv a já odpovím: „Pošli mne.“*

¹⁹⁵ Nyní s vašimi skloněnými hlavami, zajímá mne dnes večer, vždyť jsem vám řekl při mém příchodu, že se pokusím probrat s vámi něco, co vám podle mého mínění pomůže. Viděli jste toho proroka; on byl významným mužem. On se kvůli tomu narodil, aby byl prorokem. A zjistil, že si zvolil nesprávnou cestu; on se opíral o rámě krále Uziáše. A spatřil, že se nelze opírat o světské rámě. To je pomíjející. To je nesprávné. Ale on pohleděl vzhůru a spatřil Boha sedícího vysoko na svém trůnu. Pohleďte na Ježíše; On řekl: „Jsem tentýž včera, dnes i na věky.“ Nechtě On vás pozvedne v Duchu. A pozorujte a vizte, zda On není tím stejným včera...

¹⁹⁶ Když tento malý Izaiáš spatřil Boží vidění, které se přiblížilo a vstoupilo do chrámu, byl ochoten doznat, že neučinil nic dobrého. A potom spěchal k národu; potom dělal všechno správně. Všechno, co jen mohl, dokud nezpečetil své svědectví svou krví.

¹⁹⁷ Myslím si, že to by měl být pocit nás všech. Kterí z vás by rádi řekli — slyšeli Boha říci — přáli byste si — řekli byste Bohu: „Jsem zde; pošli mne!“ Pozvedněte své ruce. „Jsem zde, dovol mi svědčit mlékaři.“ Dovol mi říci svědectví komukoliv, něco udělat. Dovol mi něco udělat. Pane, nejsem — nechci být kazatelem. To si nežádám, ale, Pane, pokud jsem sedlák, dovol mi být sedlákem, který vydá svědectví svému sousedu sedlákovi. Dovol mi být sedlákem, který při prodeji obilí vydá svědectví nákupčímu. Dovol mi být takovým sedlákem. Jestliže jsem —

jestliže jsem jen ženou, dovol mi svědčit agentovi pojišťovny. Dovol mi říci svědectví mlékaři, poslíčkovi roznášejícímu noviny. Dovol mi něco udělat, Pane. Dovol mi jít k sousedům a najít přízeň sestry ve vedlejším vchodu, která je špatná a je na omylu. Dovol mi, abych ji řekla s vlídností svědectví. Dovol mi přikrýt tvář mými křídly pokory; dovol mi podobným způsobem přikrýt své nohy. Dovol mi být upřímným ve Tvé přítomnosti, ale s dvěma dalšími křídly, Pane, pošli mne rychle k někomu, zde jsem; pošli mne.

¹⁹⁸ S touto úctou se tedy všichni postavíme, a učiníme své posvěcení se k službě Bohu. Všemohoucí je zde. Věřte tomu? Jsme v jeho Božské přítomnosti. Nezapomeňte nyní na to. Jeho přítomnost je právě zde, stejně tak, jako byla... Abych řekl pravdu, po té co jsem tu stanul, jsem už spatřil čtyři nebo pět vidění, které se už uskutečnily. To souhlasí. To souhlasí. Nejméně dvě nebo tři osoby, které patří k tomuto zdejšímu sboru, ony neřekly ani slovo; ale přesto je To zde. V pořádku.

Nu, to co chceme udělat, každý jeden svým vlastním způsobem, zasvěťme naše životy Bohu.

Vidíme, jak znamení Jeho blahoslaveného příchodu se zjevuje; jen pohled, jak se zelená fíkový list. Evangelium Království zasáhlo všechny národy, a jsme blízko; a spatřujeme konec.

(Jistě. Souhlasí to?) A radostně vyrazíme vpřed; ohlašovat poselství Jeho blahoslaveného příchodu; brzy přijde ve slávě říci jednomu i všem. Probudte se tedy, svatí Páně, proč bychom dřímali, když konec se blíží, budme hotoví na to konečné zvolání.

(Amen!) Národy se hroučí; Izrael se probouzí; (On je nyní národem.) znamení předpověděná proroky,

dny pohanů sečteny, hrůzou obtíženy, (vidíte, jak to přichází, nejen národy, nýbrž církve) vraťte se, rozptýlení do svého domova.

Den vykoupení je blízko; lidská srdce selhávají strachem; buďte naplněni Duchem, ozdobte a očistěte své lampy; pohledte vzhůru, vaše vykoupení je blízko.

Falešní proroci klamou; popírají Boží pravdu, že

Ježíš Kristus je naším Bohem. (Víte, že takoví jsou.)

Ale — ale my kráčíme tam, kde kráčeli apoštolé. A den vykoupení je blízko; Lidská srdce selhávají strachem; budte naplněni Duchem, Ozdobte a očistěte své lampy; pohledte vzhůru, vaše vykoupení je blízko.

199 Utřete ten denominační kouř. Setřete tu světskou sazi. Krev Ježíše Krista je více než dostatečná vás očistit. Pohledte vzhůru! Nechtě vaše lampy svítí. Vezměte ta křídla a ihned k někomu leťte.

Pozvedněme nyní své ruce a řekněme: „Bože, zde jsem; pošli mne.“

200 Nebeský Otče, zasvěcuji se ti znovu dnes večer, Pane, s tímto sborem, po tomto ostrém, tvrdém poselství: „Zde jsem, Pane; pošli mne.“ Zde je můj sbor, Pane. Nechtě tito lidé si v úctě zahálí své tváře. Nechtě si v pokoře zakryjí své nohy. Nechtě nabydou odvahu letět s tím Poselstvím, rychle, k někomu jinému. Dej to, Pane. Nechtě s vlídností vydají svědectví, nechtě jsou solí země, se svým Spasitelem uvnitř. Pane Bože, to je naše oběť. To je naše obětování se. To je naše díkůvzdání. To je to, po čem toužíme, Pane. Pošli nás dnes večer k nějakému ztracenému. Dovol nám přivést je zítra do sboru. Nechtě bychom je vyučovali cestě Páně. Nechtě by byli zachráněni, Pane, protože je později než si myslíme. Dej to, Pane.

201 Dej, abychom to mínili vážně v našich srdcích. A když to vyslovujeme, Pane, vezmi řěřavý uhel Ducha Svatého z oltáře na Golgotě; dotkni se každého srdce a úst dnes večer, Pane, abychom nelhali, ale mluvili pravdu. Vezmi nás, dnes večer, Pane, takových jací jsme. Ne všichni jsme kazatelé. Ne všichni jsme proroci. Ne všichni mluvíme v jazycích. Ne všichni konáme zázraky; ale každý má nějakou práci k vykonání. Ukaž nám, Pane, kde to je. Svědectví, oslavování Tebe. A jako chléb po vodě se to v jednom nádherném dni vrátí. Dej to, Pane. Zde jsme. Pošli nás k sousedům, kdekoliv jen můžeme jít, k našim známým, říci jim o příchodu Páně. Dej to, Otče.

202 Požehnej nám nyní. Dej nám dnes večer odpočinutí pro tělo. Učiň, abychom mohli vstát a přijít ráno do modlitebny; abys Ty promlouval tak — tak mocně, aby nezůstal ani jeden kámen opomenutý, aby každý člověk věděl, jak se do toho dostat. Vyučuj nás, Pane. Očekáváme. Vyučuj nás ráno, jak se dostat do té plné míry, kde můžeme být syny a dcerami Božími. Očekáváme na Tebe, Pane, který

jsi připraven položit řeřavý uhel na naše ústa. Očekáváme, Otče, ve jménu Ježíše Krista.

²⁰³ Nyní s našimi skloněnými hlavami. Potom požádám pastora, aby sem přišel a rozpustil shromáždění. Bůh vám žehnej. Doufám, že se ráno uvidíme. Bůh buď s vámi, uzdrav všechny nemocné a neduživé mezi námi, ať každý jeden z vás... Cítím se právě teď být naplněn Duchem. Cítím Ducha Svatého. Cítím Jeho přítomnost. Víím, že je zde. Jsem si tím jist, že On je zde. Vidím Jej; víím, že On je zde. Vidím, jak se pohybuje, ten veliký ohnivý sloup. Sláva!... projev jeho Bytosti, Božství Jeho přítomnosti... Jeho vznešená Bytost. Bůh, jenž se vznáší nad tímto lidem; nechť nikdo z nich není zatracen, prosím. Sláva Bohu!

